

ŽENA IN DOM

ŠTEV. 7

JULIJ 1938

LETO IX.

Pri zobozdravniku.

«Gospod doktor, tako se bojim.»
«Le pomirite se, gospa, ne bo nič bolelo.»

«Kaj to, ampak slišala sem, da ste zelo dragi.»

Vlomilčeva žena.

«Kje si se nocoj vso noč potepal? V časopisih ni omenjen prav noben vlom!»

Z združenimi močmi.

«Ali je gospod učitelj opazil, da sem ti pomagal pri nalogi?»

«Mislim, da je, očka. Rekel je, da veliko napak nisem mogel sam napraviti!»

Neredna stolica

upliva na ves organizem.
Dobro sredstvo za odvajati, ki zanesljivo deluje in ima prijeten okus, je

DARMOL

Nedavno je prišel v mesto velik cirkus. Imeli so tudi leva v kletki. Najbolj razburljiv prizor je bil, ko je lev

jemal mladi lepi umetnici sladkor iz ust. Pri tej točki je pokleknilo lepo dekle pred leva in krotitelj je zaklical proti občinstvu:

«Gospoda, ta dama drži med zobmi košček sladkorja, ki ga ji bo lev vzel iz ust. Dva tisoč dinarjev dobi, kdor bi se odločil za kaj takega!»

Glas iz občinstva: «Dobro, ampak odstranite najprej tega leva!»

Oboje.

«Gre torej za to, gospod direktor — hm — hotel bi — torej...»

«No, povejte že vendar, kaj želite! Ali hočete mojo hčerko ali posojilo?»

«Oboje!»

Pred sodnijo.

Sodnik: «Torej priznate, da ste imenovali tožitelja pijanca, razbojnika in potepuha?»

Obtoženec: «Da, gospod sodnik, res je.»

Sodnik: «Ali priznate, da ste ga imenovali tudi smrdljivega, garjavega psa?»

Obtoženec: «Ne, to sem mu pa od razburjenja pozabil reči.»

*

Nekoč so se pogovarjali v neki družbi o nerodnih položajih. Ade'la je povedala tole:

«Nekoč sem bila povabljenka k neki družini. Čez teden dni spet. Ko sem stopila drugič v hišo, sem opazila domačega sinčka. Postavil se je pred mene, me dolgo gledal in nazadnje skomignil z rameni ter rekel: «Ne vem — meni je pa prav všeč!»

Bolniki so povsod. Zato je nujno potrebno, da se pazi na urejeno prebavo. Zdravniki priporočajo Darmol odraslim in otrokom. Tudi pri večkratni uporabi ne nastopi navada. Uporabljajte pri zaprtju dobro edvajelno sredstvo Darmol. Dobi se v vseh lekarnah — Reg. 25.801/57.

Želja vsake praktične gospodinje je, da si kuhanje olajša in da je poceni. To dandanes ni več težko doseči, omisliti si je samo treba štedilnik «Triumph». Štedilnik «Triumph» je okusen, ekonomičen in poceni.

SVEŽOST PRI PREBUJENJU!

Kako prijeten je občutek, ko se zjutraj prebudimo z dobro spočitimi udi! Samo nekoliko kapljic kolinske vode «Soir de Paris» Vas osveži, okrepi in ponovno poživiti. Ta sijajna tekočina je dvojno parfimirana z Vašim priljubljenim znamenitim parfumom «Soir de Paris» Bourjois.

Eau de Cologne
BOURJOIS
★ Soir de Paris ★

Tudi prav.

Učitelj: «Boris, kaj si predstavljaš pod višočim mostom?»

Učenec: «Vodo, gospod učitelj!»

Ponos vsr ke mamice je njeno dete, ki potrebuje lep praktičen voziček. Tega dobite pri nas prcti ugodnim plačilnim pogojem.

Šivalni stroji - motorna in navadna kolesa - igrače. Naročnice popust.

S. REBOLJ & DRUG
LJUBLJANA
Miklošičeva cesta

LILAS CREME ZA PODNEVI IN PONOČI

je idealno sredstvo za nego kože in obraza. Po kratki uporabi da polti svežost in mehkobo. Če se hočete obvarovati solčnih peg, uporabite o pravem času LILAS CREME in MILO. Če hočete odvrniti škodljivi vpliv zraka in vetra, rabite samo preizkušeno in znano LILAS DE CREME.

Prava samo iz lekarne MR. L. GAYER, ZAGREB, Ilica 79.
Dobiva se v lekarnah, drogerijah in parfumerijah.

Zakaj -ker

pogine nesnažna muha če brizgate FLIT

FLIT sestoji iz posebnih sredstev in ničuje ves mrčes. V tem oziru je edosegljiv. FLIT je nešteto krat prezkusil in je njegova moč splošno priznana. Zato vselej zahtevajte FLIT in odklanjajte vsak nadomestek. FLIT ne pušča madežev in je neškodljiv za ljudi. Prepričajte se vsakokrat: Na ročki mora biti vojak! Pazite na to!

FLIT vedno UBIJA!

Kako pijemo limonado in malinovec?

Če nam ponudi gospodinja limonado ali pa malinovec v kozarčku z žličko vred, pomešamo pijačo, potlej pa vzamemo žličko iz kozarca in jo odložimo na podstavek. Nikoli ne smemo nesti kozarca k ustom, ne da bi poprej odstranili žličko.

TA VARSTVENA ZNAMKA NA STEKLENICI

Vam jamči,

DA STE KUPILI ZA ČIŠČENJE VSEH KOVINASTIH PREDMETOV, OGLEDAL IN OKEN PRIZNANO NAJBOLJŠE SREDSTVO

Sidol

katero vsled kemičnih sestavin vse te predmete ČISTI, POLIRA, OHRANI, DESINFICIRA

PAZITE NA VARSTVENO ZNAMKO!

Roke, s katero nesemo kozarec k ustom, ne smemo opirati ne na komolec, ne na podlaket. Tudi glasno cmokati in srkati ne smemo. Dokler imamo v ustih še jed, ne smemo piti. Preden nesemo kozarec k ustom, si s servieto obrišemo ustnice. Grdo je, če kdo kozarec prav močno nagne, da bi izsrebal še zadnjo kapljico, in potem glasno postavi kozarec na mizo. Ženska kaj takega sploh ne sme nikoli storiti. Dame naj ne pijejo v dolgih požirkih, temveč vedno samo po malem. Če se nam zalati pijača v sapnik, kar se pa ne more zgoditi, če dovolj previdno pijemo, gremora pogostokrat počivati.

Kaj Vam kazi obraz?

Črne pike so tako v življenju, kakor na polti neprijetne. Proč z njimi! Danes izpregovorimo o pikah, ki vam kazijo polt, zakaj teh se laže znebite kakor črnih pik v življenju.

Najprej si povejmo, kaj so prav za prav te črne pike. To je majhna plast tolšče z rjavim končkom v razširjenih znojnicah.

Predvsem morate uporabljati milo, ker to desinficira povrhnico (kožo). Da pa ne prenesete bacilov, ne uporabljajte nikoli umivalne krpe, temveč vedno

Novi na zraku prevetreni puder

Presenetljiva iznajdba pariškega kemika za kozmetiko

Puder desetkrat finejši in lažji, kakor je bilo doslej sploh mogoče misliti. Samo puder, ki je lahak kakor pero, je odbran za uporabo. To je presenetljiv nov način proizvodnje, ki ga je iznašel neki pariški kemik in ki ga sedaj izvaja Tokalon.

Zaradi tega se puder Tokalon tako gladko in enakomerno oprime lica, pokrivajoč kožo s tankim, nevidnim ovojem lepote. Rezultat tega je popolna naravna lepota, tako različna od staromodnih težkih pudrov, ki so dajali samo videz olepšanja. Poleg tega vsebuje puder Tokalon tudi smetanovo peno, zaradi katere se obdrži na licu osem ur. Tudi v najtoplejši restavraciji se ni treba pudrati, če uporabljate puder Tokalon. Ob koncu dolgih plesnih večerov bo ostala Vaša polt še vedno sveža in brez vsakega bleska.

samo košček vate, s katerim vsako mesto namilite, potem pa vato izmenjajte.

Ali pa delajte takole: Držite obraz nekaj minut nad paro, da se koža omehča. Potem iztisnite črne pike, toda ne s prsti ali celo z nohti, tudi ne s pinceto. Ovijte si oba kazalca nekolikokrat s tenko gazo in lahno stiskajte mesto, kjer je črna pika. Če se ne da iztisniti, jo rajši pustite. Ženske si pogosto iztisnajo tudi take pike, ki prav trdno sedijo; ko jih iztisnejo, ostane luknjica v koži ali pa rdeča pika, ki jo je zelo težko odpraviti. Potem ovijte koničasto leseno paličico z vato in jo namočite v citronov sok, ako je vaša koža preveč suha, ali pa v 90 odstotni špirit, ako imate mastno kožo. Z namočeno paličico se lahko dotikajte izpraznjenih znojnic, da se zacelijo in desinficirajo.

PARFUM FORVIL PARIS

Ljudje naj se ne ženijo ne zaradi lepote in ne zaradi denarja

Zakaj se prav za prav ljudje ženijo? Ali iz prevelike ljubezni, pa jih zato navdaja ena sama velika želja, da bi bili stalno skupaj z ljubljenim bitjem? Ali je lepota, ki vzbudi v moškem to močno čustvo ljubezni? Res je, da lep obraz in lepa postava mikata, toda če je ta lepota dekleta samo vnanja, ga prav tako hitro tudi nehati mikati! Instinktivno čutimo tragiko zakona, ko vidimo moškega, kadar pelje pred oltar nekaj drobnega, rožnatega, ki je otrok, igračka, in ne nekaj zrelega, resnega, dostojanstvenega, ki mu bo resna žena in tovarišica in dobra mati njegovih otrok. Kako strašna praznота zazija med njima, ko se mož naveliča občudovati njeno lepoto in mu je duša lačna. Nič drugače se ne godi ženskam, katere se poročijo z moškimi, ki so lepi kakor «bogovi»!

Kdor se ženi samo zaradi lepote, igra prav gotovo izgubi. Lepota je minljiva. Čas ne prizanesi nobeni. Najlepše zlate kodre izpremeni v sive in puste lase. Najlepša lica uvenejo. In kaj naj še mika potem, ako je bila njena lepota samo telesna?

Ali pa zaradi denarja. Zakonska sreča se ne prodaja v trgovini. Zakonska sreča je ena izmed sreč, ki se ne morejo

Tu v tej prelepi pokrajini boste uživali prijetne dni dopusta in se veselili svojega življenja! Ali pa ne napočijo za žensko tudi dnevi, ko je razdražljiva in otožna? Gotovo — ampak ona se zna življenju tudi z nasmeškom upirati. Ona je tudi ob takih dneh vedra, brezskrbna in živahna kakor vedno, ona ve, da se na novodobno Camelia-higieno lahko zanese Camelia, idealna reformna damska obveza, kaže odslej ženski pot, kako si lahko prihrani nepotrebne nadležnosti. Stevilne plasti najfinejše voljne Camelia-vate omogočajo, da dobro pije, da obleko varuje in da diskretno uničuje. Pas Camelia olajšuje nošnjo! Odklanjanje pa ponaredbe, zakaj samo Camelia je Camelia!

Camelia

Popular 10 komadov	Din 22.-
Special 6 "	Din 10.-
Pas iz sukanca	Din 20.-
Pas iz svile ozek	Din 20.-
Pas iz svile širok	Din 26.-
Pas iz svile frote	Din 26.-

Idealna reformna damska obveza

Pazite na modri ovoj, v katerega je škatla zavita, zakaj samo «Camelia» je «Camelia». Kje se dobiva, sporoči, če je treba: Rave d. d., Zagreb.

Tudi Vi lahko pridobite lep ten in dosežete olčudovanje

ako uporabljate

CREME MOUSON

katera s svojimi delujočimi sestavinami prodira globoko v kožo, jo očisti, odstranjuje gube, popravlja in pomlaja. V najkrajšem času izgine groba, hrpača in nečista polt. A za ohranjenje Vaše kože uporabljajte samo novi

PUDER CREME MOUSON

ki daje Vaši koži nežno gladkost in tako zaželen breskvini videz. Nežen je kakor dah, a prekrasne njegove barve zlivajo se s kožo tako, da se njegov zaščitni sloj vobče ne zapazi in da ne dajete vtisa «napudranosti» nego prirodne lepote.

Creme Mouson Puder mala škatla din 11.—, srednja din 18.—, velika din 28.—.

Od 1. do 31. julija Vam daje Vaš dobavljatelj pri nakupu velike škatle pudra Mouson eno originalno tubo Creme Mouson za dan ali Cold Creme Mouson za noč brezplačno, da jo preizkusite.

Izkoristite takoj to edinstveno priliko!

dobiti za denar. Toda marsikdo tega ne verjame. V denarju vidijo vse. Morda so taki ljudje, ki hočejo z ženo še denar, drugače ustvarjeni in ne čutijo potrebe po idealnem čustvenem življenju.

Zaradi denarja se ljudje poročajo z ljudmi, ki bi bili lahko njihovi starši. Zaradi njega se poročajo z osebami, ki so jim zoprne in jih že en sam njih dotik stresa do groze. Sklepanje porok tam, kjer niso dani pogoji, da bo rodbina lahko dostojno živela, je z ozirom na otroke, ki morajo trpeti zaradi lahkomišelnosti staršev, naravnost zločinska. Nihče se ne poroči tako mlad in tako neizkušen, da bi ne mogel vsega tega dobro preudariti.

Edina stvar na svetu, zaradi katere se splača poročiti, je tovarštvo. Edina stvar, ki je resnična, pristna in ki jamči za srečno skupno življenje. Tovarištvo družijo zakonca še v petdesetih letih njunega skupnega življenja. Niti en dan nista bila naveličana drug drugega.

Za srečen zakon lepota ni prav nič potrebna. Samo dobra morata biti oba in soglašati morata. Njun okus se ne sme preveč razlikovati in enakega mišljenja morata biti. Biti si morata dobra prijatelja.

Ni je tudi večje nevarnosti za zakon kakor ženina slaba volja. Če je žena sprejela moža opoldne s čemernim obrazom ali pa mu je še hitro kaj rekla, kar mu ni bilo po volji, bo zvečer, ko bo prenehal delati, premišljal, ali bi šel domov ali ne. Ali moremo zameriti takemu možu, če zavije v gostilno? Tam ga vsaj vsi pristrčno sprejmejo. Saj se res dostikrat zgodi, da ženo tarejo skrbi ali pa ji morda ni dobro, včasih je tudi mož sam kriv njene slabe volje, toda žena bi se morala vselej brzdati in biti prijazna. Mnogo zakonov bi bilo srečnejših, ko bi ljudje tudi toliko ne poniževali drug drugega. S tem škodijo najbolj samim sebi.

Žalostno je, da mladim ljudem nič ni za prijateljstvo. Uverjeni so, da bo njihov zakon najsrečnejši na svetu, saj si mislijo, da bodo živeli od večne ljubezni. Pusti in prazni ljudje so nesreča vsakega zakona. Prav tako razsipni oziroma neekonomični in malo dobri po srcu. Moški naj bi rajši gledali namesto na denar na lastnosti svoje neveste. Če ona ni zmožna nobenega pravega pogovora, če je njeno govorjenje prazno, mož ne bo srečen, če mu prinese v hišo tudi milijone.

Denar se porabi, ljubezen mine in na ognjišču ostaneta samo pepel in kes.

Ljubim svoje knjige, . .

Edino knjige povračajo ljubezen, knjige človeka vedno tolažijo, neprestano čakajo, da bi storile kaj dobrega.

Nič ni prijetnejšega kakor počivati in brati lepo knjigo, ki te vodi po čudežnih svetovih in ti razkazuje neizčrpne zaklade. Naj je kdo še tako reven — dokler čita, je bogat.

Ljudje in njih dela minejo, kamenitni spomeniki razpadaejo v prah, samo misel je neminljiva, večna.

Palača brez knjig je revna, bajta s knjigami je bogata!

Se nikoli nisem našel boljših in zvestejših prijateljev, kakor so knjige. Še vedno me pozdravljata Robinzon in Repoštev in vse druge lepe knjige pravljic in povesti. Vsa moja mladost se vrača. Kako lepo, kako neizrečeno lepo je bilo, ko sem bil — še otrok in sem na poletnih travnikih sanjal o knjigah.

Če bi mi več brali — bi bili boljši ljudje! Življenje brez knjig ni življenje, dan brez knjige — pa tudi če je samo pesem ali pravljica — je izgubljen.

Nobeno darilo ni bolj dragoceno kakor lepa knjiga. Po čokoladi ne ostane nič, cvetice ovne — knjiga pa ostane in mi pripoveduje o tistem, ki mi jo je podaril. Toda knjige, ki si si jih sam pridobil, te najbolj veselijo.

Kdor ne najde časa za čitanje, je površen, zakaj nihče ni tako moder, tako bogat, tako dober, da bi mu knjiga ne mogla ničesar več povedati.

Vrnil sem se domov iz daljnih dežel, domov k svojim knjigam. Zunaj dežuje. Čitam in sem srečen. B.

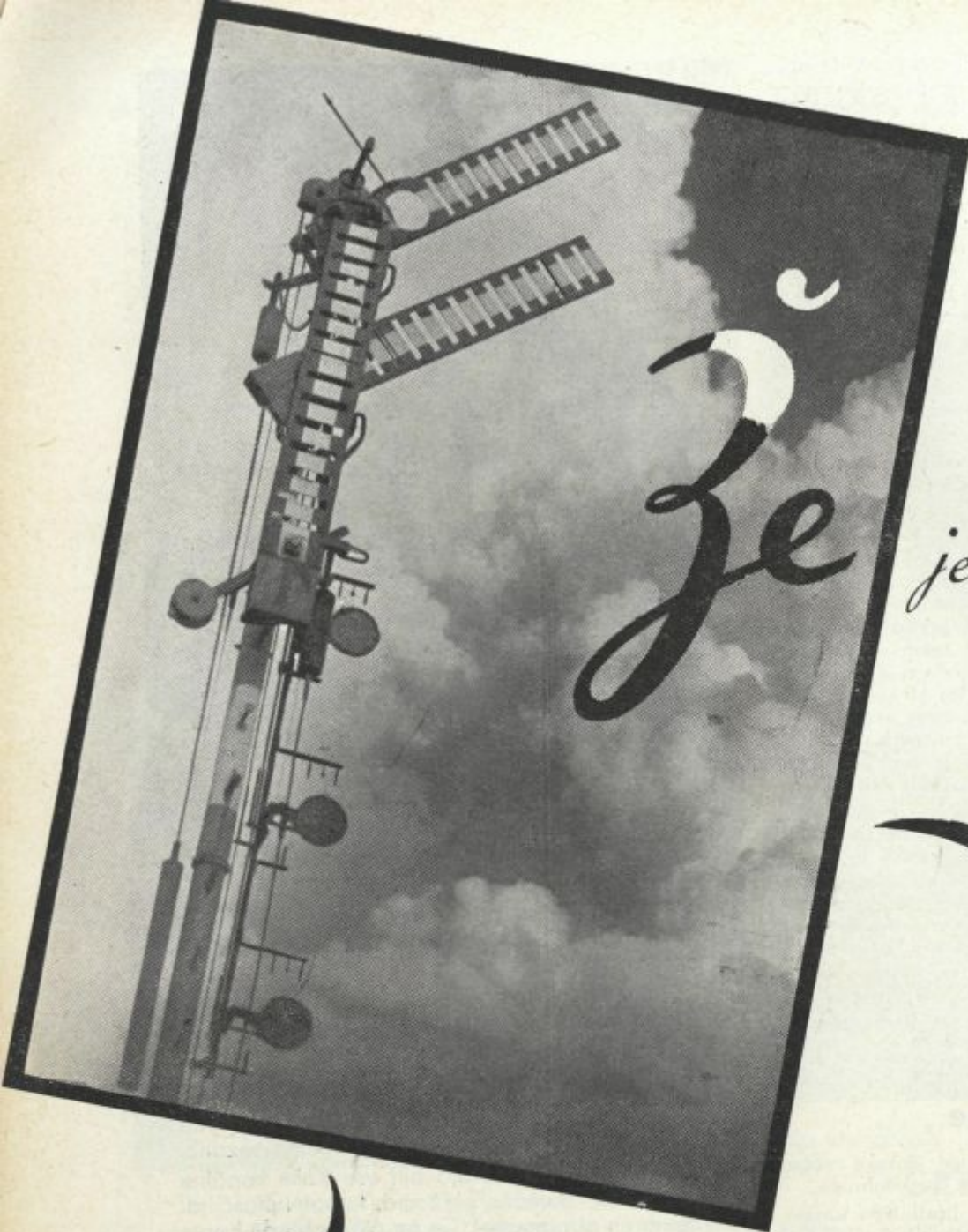
V deželi 1000 otokov

ob sinji, sončni gladini Adrije, na Rabu in na Hvaru, ob pravljicnem obrežju Dubrovnika, ob fjordu Kotora se je že davno pričela kopalna sezona.

Pomnite, da morajo biti vse Vaše kopalne potrebsčine, obrežna pidžama, kopalni plašč itd. Indanthren pobarvane! Če ne, Vam oblede barve na soncu in na zraku. Indanthren pa je odporen kakor nobeno drugo blago proti soncu, pesku in morju, ki izjedajo barvo.

Ampak pazite, prosim, na znano Indanthren varstveno znamko!

Je

je poletje

in vročina...

Za tople dneve: angleško platno,
ki se ne mečka!

Novi vzorci, nove barve - Indanthren.

Svila v največji izbiri!

F. Ks.

Souvan

Mestni trg 24
Ljubljana.

Drage naročnice in bralke!

Po trdem delu je vsakdo potreben oddiha. Saj je še sam ljubi Bog po šestih dnevih dela izpregel in si privoščil dan počitka. Gospodinja in mati, ki vse leto ne pozna praznikov in nedelj, ker mora tiste dni prav tako kuhati, pomivati, oskrbovati otroke in moža, naj si poleti privoščijo primeren oddih. S končanim šolskim letom se je znebila velikega bremena, saj zdaj ji ne bo treba več priganjati otrok k učenju in jih nadzorovati, ali so spisali naloge ali ne.

Seveda bodo mnoge izmed vas dejale, da si ne morejo privoščiti letovišča, ker ne živijo v dobrih gmotnih razmerah. A saj ni potrebno, da gremo na letovišče, na morje ali v lepe planinske kraje. Potrebni smo predvsem oddiha. Tega si lahko tudi doma privoščimo. Gospodinja si naj za štirinajst dni najame postrežnico, da ji bo pomagala opravljati težja dela, sama naj vsako popoldne po kosilu malo leže ali pa naj hodi z otroki na izprehode. Morda ji tudi otroci že lahko pomagajo pri delu, da se bo sama malo odpočila.

Lepega oddiha si pa ne moremo misliti brez lepe knjige. Nič lepšega ni na svetu ko to, da se v vročih poletnih dneh zlekneš v dišeči travi in v senci prebiraš lepo knjigo. Na vsakdanje skrbi pozabiš, telo se ti odpočije in duh poživi. Založba «Evalit» vam pošlje na željo brezplačno svoj katalog, kjer si lahko za majhen denar izbere lepo, poučno, zabavno in zanimivo čtivo.

Kakor vsako leto, tako vas prosimo tudi letos, da ne pozabite v počitnicah opozoriti svoje prijateljice in nove znanke na naš list. Hvaležni vam bomo za vsako naročnico, ki nam jo pridobite.

Z željo, da bi si res vse naše naročnice privoščile vsaj štirinajst dni prijetnih počitnic, vas lepo pozdravljamo.
Uredništvo.

Ciril Böhm
Fotoklub Ljubljana

Prasile

(Nadaljevanje.)

Ozrl se je proti Jožičinemu domu, bridko mu je postalo v duši. Obšel ga je besen srd na ljudi; zadnje čase skoraj ni mislil nanje, kakor da jih več ni. Zdaj je vso krivdo za svojo nesrečo valil le na vaščane. Popadel bi bil karkoli in jih tepel kakor modrase. Ali pa bi jim zažgal vas. Nato bi ga ubili.

Blazna misel, da se je ves stresnil pred njo, ko mu je živa stopila pred oči. Kaj bi imel od tega? Ako že hoče umreti... Ni domislil do konca. Zgrozil se je, kakor da se mu je smrt s svojimi ledenimi prsti že dotaknila lica.

Obrisal si je pot s čela, nato je skočil v klanec in se z omahujočimi koraki napotil proti kovačnici.

Stopil je v sobo in prižgal luč. Prestrašil se je lastne sence, ki je visela na steni. Žolčljivo, grenko se je nasmehnil. Stoje sredi sobe se je gledal na steni, kakor da se vidi v zrcalu. Nato se je ozrl še po drugih sencah, ki so se premikale v trepetajoči luči. Bile so brez oblike. Toda zdelo se mu je, da je v njih iznova oživel spomin na Katrico. Ne, tu ni bilo več njenih oči, toda bilo je nekaj drugega, neumljivega. Spominjalo ga je na tisto, kar se je bilo zgodilo.

Stal je nekaj časa, kakor da napeto prisluškuje svoji notranjosti in gleda neke daljne podobe. Verjel je, da Katrica še vedno stoji med njim in med Jožico. Še prejšnji dan bi bil nejevoljno odgnal tako misel kot neumno, a tedaj se ga je oprijela kakor robida.

Sesedel se je na stol, bil je brez moči. Zagrebel je obraz v dlani, rad bi se bil razjokal. Toda ni bilo solz. Suho, zamolklo ječanje mu je prihajalo iz prsi in mu potresalo telo.

Čez nekaj časa se je dvignil. Ječanje ga je olajšalo, postaralo ga je, bil je ves izpremenjen v obraz. Toda oči so se mu lesketale kakor človeku, ki mu je nenadoma vse jasno in ve, kaj naj stori. Ali naj odide po svetu in začne novo življenje? Kako? Ne bi našel miru. Glas bi prišel za njim. In če bi tudi ne prišel, bi ga strašila že sama misel, da je to mogoče.

Misli so se mu porajale kakor iskre ob požaru in se mu v žarečem klobcu vrtele pred očmi...

Blazen nasmeh se mu je porodil na obrazu. Stopil je po stopnicah v vežo. Z mirnostjo, kakor da to dela pri največji zavesti, je nametal v kot za vrata slame, vej in polen. Porinil je zapah. Nato je podrgnil vžigalico, gledal nekaj časa v plamenček in jo spustil na tla.

Da, včasih so mu prihajale najčudovitejše, blazne domislilice. Pri vojakih se je bil ustrelil v nogo, da se je rešil bojne črte in prišel v bolnišnico; pri tem niti z očesom ni bil trenil...

Ko je stal na vrhu stopnic in se ozrl nazaj v vežo, kjer se je porajal ogenj, se mu je nenadoma stožilo po življenju. Občutek brezmejnega, nagonskega strahu mu je povzročal krče v udih. Begal je iz kota v kot, nalašč obujal spomine, da se je premagal.

Nato je sedel na skrinjo, sklenil roke, uprl pogled v tla in čakal...

12.

Iz kovačnice se je začel viti dim. Izprva so bili to tenki, sukljajoči se trakovi, ki so se na vrhuncih krotovičili kakor volna. Trakovi so se družili v meglene ploskve. Te so silile skozi vse špranje vrat in se kopičile v dimaste oblake. Ti so se dvigali po vsej čelni strani poslopja in ovijali streho z vedno gostejšim plaščem.

Svetloba, ki je rasla v notranjosti, je čimdalje silneje sikala izpod vrat. Padala je na sredo klanca in tam trepetala. Vedno bolj žarka se je usipala skozi spodnja okna na vrt. Izprva je gomazela na travi kakor zlati hrošči, nato je splezala po deblih, obvisela v vejah kakor zlata pajčevina.

Po spodnjem klancu se je prizibal človek, ki je bil zapoznel prišel iz trga. Ustavil se je in zagledal prikazen. Nato se je zdril in tekel med hišami.

«Gori! Gori!»

Svetloba se je odtrgala od zemlje in od dreves, švignila navzgor, zletela v temo in jo preklala. Bila je kakor svetla perut, ki je rasla do zvezd. Dosegla je uro na zvoniku. Polnoč. Obvestila je zvonove in pozlačeni križ.

Psi, ki so se oglašali le še zdaj pa zdaj, so opazili svetlobo. Ali mar vzhaja mesec? Zalajali so iznova. Nato se jim je lajež izpremenil v zateglo, nepretrgano tuljenje. V luči, ki je objemala zvonik, se je prikazala človeška tenja. Udarilo je plat zvona. Glas se je zamolklo odbil v noči, padel na hiše. Trkal je na vrata, na okna, dramil speče ljudi.

Ljudje so se prebujali, preplašeni odpirali oči in prisluškovali.

«Kaj se je zgodilo?» so se vpraševali. «Ali mar gori? Kje gori?»

Pod okni je tekel nekdo, ki je bil kakor pošast — v beli spodnji obleki, čevlje si je bil nataknil kar na boste noge.

«Kovačnica gori!» je zarjul ob slednji hiši, nato je tekel dalje.

Ljudje so se zgrozili. Kovačnica je stala blizu vasi. Bila je že dolgo suša, les je žejen zijal.

Trepetajoče roke niso mogle najti vžigalic, ne obleke. Okna so se odpirala in zapirala. Topotanje korakov po klancu ni ponehalo. Zdelo se je, da bobneče utriplje zemlja.

«Gorje, vse bo zgorelo!»

«Kje so moje hlače? Bog pomagaj!»

Na gredah so zaklokotale kokoši. Črno noč je razklala rdečkasta svetloba, sijala je čez vso vas.

«Ali imate škafe?»

«Le kdo nam je to naredil?»

«Lovre!»

«Kdo si bo zažigal streho nad glavo?»

Po vseh klancih so hiteli ljudje.

Ogenj se je bil komaj rodil, že je dobil strašne glasove. Prasketal je, cvilil in se jokal. Bilo je, kakor da se je rodil v notranjosti kovačnice velikanski ptič s tisočerimi svetlimi perutnicami, ki si besno lomi pot v svobodo.

Ferjan je imel strašne sanje, telo se mu je kopalo v potu. Prebudil se je v grozi, planil pokonci in zastrmel v okno. Svetloba je padala prav do njegove postelje. Zgrabil je za palico in z njo potrkal v strop. Poklical je sina.

«Filip! Gori!»

V spodnji obleki in bos je planil na klanec.

Pred kovačnico je že našel ljudi. S seboj so bili pri nesli gorjače, sekire, krampe, škafe in vedra. Nekateri

so postajali in gledali v ogenj, drugi so begali tja pa sem. Niso si znali svetovati, kaj naj storijo. Gorenja okna, ki so bila majhna in zamrežena, so bila v dimu. Skozi okno, ki je zijalo nad vrati, je bilo videti plamen. Gorele so stopnice.

Noč je bila na srečo mirna, skoraj brez vetra. Razgreti zrak je delal sapo le okoli pogorišča. Ta je zaganjal dim zdaj na levo, zdaj na desno. Veje bližnjih dreves so se obupno krivile v vročini.

Navzočni so se molče umaknili Ferjanu. Bil je grozen v pisanih gatah in v rešetkasti srajci, pravkar prebujen, ves zmeden od začudenja in strahu. Strmel je nekaj trenutkov. Spočetka ga je obšla misel: kaj mu mar za kovačnico, saj tako rekoč ni več njegova. Toda zavest, da je to poslopje del hiše, dediščina po njegovem očetu, ga je bridko zgrabila za srce.

Zdrznil se je iz strmenja in se z odločnim pogledom ozrl okoli sebe. Saj je bil poln klanec ljudi. Stali so tudi pod drevesi. Prihajali so vedno novi. Zvon še ni nehal klicati: bim, bim, bim... Psi so tulili.

«Škafje in vedra!» je zakričal. «Vode, vode! Prinasajte jo iz mlake! Pogumni naprej! Sem, sem! Naglo!»

Ljudje so se zganili, kakor da so pričakovali tega glasu. V hipu so se razleteli na vse strani... Sredi vasi je stala mlaka, odsev svetlobe se je igral na njeni gladini. Od nje pa do kovačnice se je vlekla vrsta ljudi. Roke so se jim zibale zdaj na desno, zdaj na levo, podajali so si posode z zelenkasto, umazano vodo. Toda mlaka je bila skoraj izsušena.

«Moj Bog, vode ne bo!»

«Če nastane veter, smo izgubljeni.»

Mislili so le na svoje hiše.

Plameni, ki so lizali vrata, so bili pogašeni. Vroč les je cvrčal in se kadil. Svetle perutnice svetlobe, ki so padale skozi okna, so neumorno tople drevesa, ljudi in zeleno travo.

«Sem vode! Obvarujte streho!»

Les je grozeče pokal. Plameni so se bili razširili iz veže v kovačnico. Vreče oglja, orodje, kovaški mehi, vse je gorelo. Šipe so pokale. Skozi nastale odprtine in skozi mreže se je valil dim.

«Po lestve!»

«Kje so beti? Razbijte železje v oknih!»

Ferjan je mahal z rokama, kakor da hoče zleteti v zrak. Bela brada, porasle prsi, roke, vse mu je bilo črno od pepela.

Plat zvona je utihnil. Nikogar več ni bilo, ki bi ne vedel, kaj se godi v vasi. Zapeli so petelini, prevarila jih je svetloba. Tuljenje psov skoraj ves čas ni ponehalo. Nekateri ljudje, ki niso našli opravka, so s prekrizanimi rokami stali pod drevesi in težko dihal.

«Kje je pa Lovre?» se je oglašil nekdo.

«Saj res, Lovre! Nekdo je moral zažgati od znotraj, saj so vrata zapahnjena.»

Ljudje so se spogledali. Neka grozna možnost jim je prebujala mrščavico po telesu.

«Bog nebeški! Morda pa je res notri!»

«Glejte ga!» je zavpila neka ženska s cvilečim glasom. «Vidite ga! Ali ga res niste videli?»

Da, res. Za križi enega izmed gorenjih oken se je bila skozi dim prikazala človeška tenja. Za trenutek, nato je izginila, ni je bilo več.

«Glejte ga! Notri je!»

Ljudje so onemeli. Roke so jim zastale, imeli so široko odprte oči. Obhajali so jih občutki prepadenosti in groze. Tedaj niso mislili na Lovreta, ki so ga še vedno mrzili v svojem srcu. Niso se vpraševali po

vzrokih nekega neumljivega dejanja. V gorečem poslopju je bil človek, ki ga je bilo treba rešiti.

«On je zažgal!»

«Umoriti se hoče.»

«Saj je zblaznel.»

Ferjanu so bile za trenutek zastale roke. Neka misel ga je bila obšla le za hip in mu grenka kanila v srce. Odgnal jo je s silo.

«Postavite lestve!» je v zamolkem krik prišlo iz njega. «Razbijte vrata! Vode! Vode!»

Vročina je bila čimdalje večja. Ljudje se niso upali v bližino ognja.

«Ali niste slišali? Prinesite lestve, hudiči! Vlomite vrata! Ali naj mar sam...»

Ferjan se je udaril po širokih prsih, da je zabobnelo.

Tedaj je eden izmed mož priskočil k vratom, ki se jih je bil iznova oprijel ogenj. Dvignil je velik, železen bet in udaril prvič, drugič... dokler se vrata niso razsula pod udarcem. Skozi odprtino je buhnil dim, za njim plameni.

«Vode!»

Debeli curki so pljusknili v vežo. Mož je vstopil. V naslednjem trenutku ga je na pol oslepelega vrglo na prosto.

«Stopnice so že zgorele.»

Nastal je trenutek molka.

«Po lestvi na okno! Naglo, dokler se ne vžge pod!»

«Če Lovreta ni že zadušilo.»

Nekdo je plezal po lestvi. Da bi se ubranil dima, si je z roko zakrival oči.

«Vode skozi spodnja okna, da se ogenj ne prime lestve!»

Ljudje so trepetali v divji napetosti. Misl na ogenj se je umikala misli na človeka.

«Vrag!» je zakričal fant, ki je stal na lestvi. «Tu so vendar križi.»

«Poklič ga! Morda se bo oglašil.»

«Lovre! Lovre! Ničesar ni videti, vse je v dimu... Tu so vendar križi...»

Voda je brez prestanka romala od mlake, a bilo je vedno manj. Prišel je župnik; bil je v črni suknji in razoglav. Ko je zvedel, da je v nevarnosti človeško življenje, je sklenil roke in šepetaje molil.

«Razbijte križe! Nesite mu bet!»

Fant je zdrčal po lestvi navzdol.

«To je pekel. Ni mogoče prestajati.»

«Čakajte, da poizkusim jaz! Hudiča, saj sem bil v vojni.»

Rdečelasec je splezal po lestvi, v roki je nosil velik bet. Slišati je bilo težke, divje udarce. Vseh oči so bile uprte v dim, iz katerega se je zdaj pa zdaj odgrinjala črna postava. Šipe so žvenketale, železo se je upogibalo in lomilo. Na tla so padali drobci ometa in kamenja.

«Pol strehe je že v ognju. Glejte!»

Iz stoterih perutnic je nastala ena sama, velika perut svetlobe. Padala je preko sadovnjakov daleč na polje.

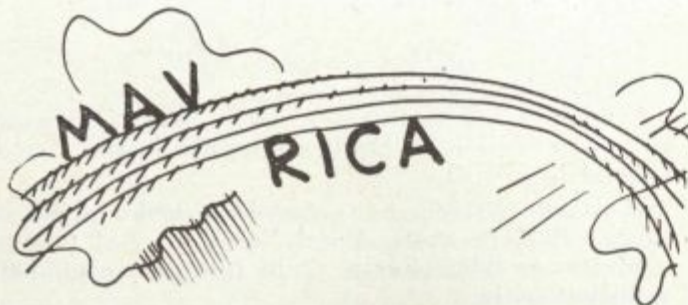
«Poklič ga! Ali ga mar ne vidiš?»

«O, hoj!»

Bet je s treskom priletel na tla. Skozi razbito okno je za trenutek potegnila sapa. Dim se je razklal in bušil v stran.

«Vidim ga. Leži.»

Ljudje so se vznemirili. Obšlo jih je olajšanje: morda še ni mrtev. Hkrati se jih je oprijemala nestrpnost in mrzlična napetost. (Nadaljevanje prihodnjič.)

lija je bila kakor zamaknjena v svojo srečo. «Kar na jok mi gre», je rekla možu. «Tako ljubezen čutim v sebi. To presega meje, ki jih vzdrže moja čustva. Od ljubezni bi jokala, ali ni to malo smešno? Pa je vendar res, Žarko. Tako rada bi, da bi tudi ti mogel tako krasno čutiti.»

Žarko se je prizanesljivo nasmehnil kakor otroku, ki navdušeno čeblija in kateremu ne more slediti. Otroška fantazija in otroško navdušenje je kra-

ljestvo, kamor ne more odrasel človek.

Lijo je užalostil njegov nasmeh. «Utrujam te s svojimi izbruhi, dragi. Glej, ženi, ljubeči ženi je ljubezen vsa vsebina življenja. Vse drugo takrat izgubi na važnosti. Mislim, da moškemu pomeni ljubezen le sladek dodatek in da ga izpopolnjuje in da...»

«Ne, kar tako skromni pa nismo mi moški», je veselo vskočil Žarko. «Ti mala učena ženica! Res je nekaj resnice na tem, da prava ljubezen moža ne sme vkleniti, da bi pozabil na svoje delo in bi se lahkomišelnost ognil vsem bojem samoohranitve. Toda ali ni ljubezen ravno v moževem delu, v odgovornosti, ki jo čuti in se je veselo zaveda? Tudi mož je ves prežet od ljubezni, le časa ni, draga, in možnosti, da bi se mogel toliko osebno posvečati ženi, kolikor bi vam ženicam bilo prijetno in dovolj. Torej po tvojem te ne ljubim globoko? Pripravljen sem na pritožbe. Kar prični!» Udobno se je razleknil v naslanjaču in se s smehljajem zazrl v ženin obraz.

Vedno jo je znal razorožiti s kakšno resnično izjavo. Potem je bila pomirjena in je uvidela, da ima Žarko pač prav. Celo smešna se je zdela sama sebi, ker ga je trpila z malenkostmi. Toda želela si je vedno iznova onih malih srčnih prizorčkov, ki naj bi dokazovali možovo zaljubljenost in njeno premoč nad njim. Želela si je tistih dragih izjav, besed in sladkih imen, ki naj bi jo z njimi obsipal ob vsaki priliki in ki naj bi po njenem prepričevalno dokazovala nenavličanost njegove ljubezni. Žarko pa je mislil, da so dejanja večji dokazi in da je tiha vztrajna ljubezen lepša.

Pred poroko ji je priznal, da je imel poprej dekle, zaradi katerega je delal neumnosti. Ni ga izpraševala. Zadoštovala ji je ta izjava in zdela se ji je, da ta ljubezen ni mogla biti lepa. Tudi je ni preteklost prav nič zanimala, ker je bila vsa prežeta od sedanjosti.

Minila je prva zamaknjena, oglušujoča in slepilna. Lija se je jasno zavedala svoje ljubezni in sreče. Toda obenem se je pričela bati zanjo. Toliko je slišala in čitala o nasitljivosti po prvih mesecih. Take navličnosti nista čutila ne Lija, ne Žarko, toda pojavljala se je v toliko in toliko zakonih in ljubeznih. Nevarnost? Kdaj?

V kavarni je sedela z Žarkom in njegovim prijateljem. Žarko je bil vesel in dovtipen. Z njo je bil običajno resen in nežen. Takega je ljubila nadvse. Videla je, da ga je

prijatelj oprezno opozoril in Žarku se je čelo pomračilo. Toda lahno, da je ni vznemirilo.

«Tempora mutantur!» je odgovoril in listal dalje.

Črv pa je že glodal v Lijinem srcu. Žarko je ostal ves večer resen in malo raztresen. Lija je to ugotovila in že je bil sum v njej. Še tisti večer se je dotaknila previdno in nežno tiste dobe pred njo.

Odgovarjal ji je na vprašanja, čutila je jasno, da mu je mučno. Ona pa je z nekako naslado vrtala po preteklosti in si kovala bolečino okrog srca. In ko ji je končno povedal, da se sramuje tiste ljubezni, ki ga je poniževala in delala slabega, je umolknila in premišljala.

«In jaz?» je vprašala v tišino in ga pogledala z očmi, ki so prosile pravega odgovora.

«Ljubim te!» je rekel in zaprl oči. Poiskal je njeno roko in jo poljubil. Razumela je spoštovanje, čutila je ljubezen in bila je srečna. Toda njena sreča je bila ogrenjena.

Včasih je bila zelo trudna in podobna otroku, ki si želi v naročje. Žarko je to vselej opazil in jo je razvajal z majhnimi pozornostmi. Vedno se mu pa ni bilo mogoče posvetiti samo njej. Takrat je tožila in se tiho kujala. Grdo je vstala v njenem srcu zavist, ki je kazila ljubezen, in sovražnost do tiste žene je rasla.

«Zaradi nje si trpel in delal norosti, zame pa nimaš časa», je krivično mislila in pozneje tudi govorila. Žarko je osupnil in skoraj mu je bilo žal, da je bil odkritosrčen.

Ali bi hotela, Lija, da ti doprinesam žrtve, ki niso potrebne? Ali bi bila srečna, če bi te ljubil na tak način, kakor sem njo? Torej me le nisi razumela. Utihnil je.

Za hip se je sramovala, toda sovražnost je iznova vstala. S čutno slastjo se je zagrebala v ljubosumje preteklosti. V njej so gorela vsa premišljevanja, vse duševne predstave v urah bridkosti, s katerimi si je utrjala srce in zupanje. Tisto ženo je ljubil, noro jo je ljubil in nič mu ni bilo pretežko zanjo. Kako močno je moral biti to čustvo, ki je prisililo tega resnega, premišljenega moža, da se je tako razvnel in pozabljal razum. Za njo, Lijo, pa bi ne bil zmožen storiti niti ene neumnosti. Vselej bi ga ustavil ponos, vselej bi govoril razum. V njej je gorelo.

«Lija, čemu hrepeniš po taki ljubezni? Zavedaj se, da si ljubljena. To naj ti zadostuje. Ali bi bila srečna, če bi se zavedala, da se sramujem ljubezni do tebe, da se čutim ponižanega in oblatenega v svojih čustvih do tebe, da se zaničujem in plijem na svoj ponos, na moža v sebi, ki se plazi za žensko, razumeš, za žensko in ne za ljubljeno ženo? Torej sem ti dovolj povedal. Prosim te pa, da ne omenjaš več tiste dobe. Ti otrok nespametni, kako se po nepotrebnem mučiš. Čemu vse to?»

«Žarko, nikdar mi ni dovolj tvoje ljubezni. Več bi hotela, vedno več. Zato take misli. Kadar te ni, tedaj premišlujem in tuhtam in misli mi nehotе zaidejo na napačno pot. Vem, da ni prav, pa ne morem drugače. Prisili me, da bom drugače mislila o tebi! Prisili me! Daj mi pravega močnega zaupanja, daj mi dokazov, da me res ljubiš, da si samo moj, povezan v vseh svojih mislih z mojimi. Hotela bi, da zavzemam vse tvoje bitje, da sem ti nenadomestljiva in potrebna kakor zrak in sonce. Hotela bi...»

«Lija, miška ti lakomna! Pretirana si! In čemu se splah primerjaš z drugimi? Preskromna si v samozavesti. Lahko bi si bila že do danes ustvarila pravo mnenje o mojih čustvih do tebe. Ti preziraš moja dejanja in čakaš le besed. Zakaj te le moram vedno iznova prepričevati, da te imam rad, resnično rad, iz vsega srca in da sem srečen pri tebi. In ker ti je nebo prejasno in sonce prevroče, iščeš in iztakneš oblake, ki jih ni. Delaš mi neosnovane očitke, ki jih ne zaslužiš, vračaš me v preteklost, namesto da bi se trudila, da mi nikdar več v življenju ne pride v misel. S tem me teptaš in razgaljaš mojo nekdanjo slabost, ki se

je sramujem. Izrabljam prilike, ko sem slabo razpoložen in utrujen, bolan od skrbi, ki ti jih prikrivam, in me mučiš z resnico, ki sem ti jo nekoč v dobri veri povedal. S tem mi le priskutiš resnico, Lija, da se je ogibam, in to je slabo. Čutim, da bi ti ne bil smel takrat vsega tako preprosto in odkrito povedati. Ti me bolešno ljubiš in tega bi ne hotel. Rad te imam, revše, in nočem tvojih muk.»

«Nočem tvojega pomilovanja, Žarko. Želim le tebe, samo tebe in tvojo veliko ljubezen. Trudim se, da bi bila dobra in plemenita, pa me grize zavist do tiste ženske. In takrat sem kakor obsedena. Poboljšala se bom. Pomagaj mi, prisili me do tega!»

Lija je bila vsa skrušena nad svojim ravnanjem. Prav tako hitro si je tudi odpuščala take prizore, in Žarko je to vedel. Že se je začel nezavestno batiti pred njenimi žalostnimi očmi, pobešeno glavo in posedanjem v kotu. Takrat je vedel, da je bolešno ljubosumje v njej, da preži in primerja vsako njegovo kretnjo in besedo, in čutil se je nesvobodnega, opazovanega, naravnost okornega. Zaslutil je z vso resnostjo, da je ljubosumje v Liji že od vsega početka, v vsem njenem skromnem ljubečem bitju. Ker ni imela povoda v sedanosti, je posegala v preteklost in našla v njej, s čimer si je mogla trpinčiti srce.

Tudi s šalo je poizkusil. «Dobro bi bilo, Lija, da si preskrbiva tako ploščo. Gramofon bi hitro in brez solz povedal, kaj ti je na duši. Tako pogosto pričneš s to pesmijo.»

Toda Lija se je ujezila. Pesem bi se izlila v isto melodijo, toda z drugim začetkom, a Žarko ji je zabranil z dolgim poljubom. Sčasoma ga je pa začelo utrujati to vedno zagovarjanje svojih čustev in često je utihnil in se ukvarjal s svojimi mislimi. Ljubil je Lijo še prav tako kakor včasih in smilila se mu je, toda razvnela ga je v sličnih prizorih do skrajnosti in potrpežljivo prenašanje in razumevanje njenega boleznega nagnjenja se mu je zdelo najvišji dokaz njegove ljubezni. In če se je včasih vrnil pozneje iz urada ali če je zvečer zašel brez domenka v kako družbo, se je ljubosumje v majhnih ostenkih pričelo obračati iz preteklosti v sedanost. «Kje si bil, čemu si šel, zakaj mi nisi povedal?» je tako tipajoče in nežno prihajalo iz Lijinih malih ustec, da se ni mogel razjeziti, toda Žarko je jasno slutil v daljavi se bližajočega zmaja, ljubosumnost, nezaupanje, ki žre in uničuje velike ljubezni.

«Uboga Lija! Ko bi ti le vedela, kako brezpomembni so moji izhodi, moje zamude, ki se jim ne morem ogniti, kako je tvoje ljubosumje neutemeljeno in krivično! Le kako bi ti za vselej izgnal iz tvoje plavalase razmišljajoče glavice te mračne sence, da bi se spet smejala kakor včasih, da bi bila spet tista mala otroška Lija, ki je hotela jokati od ljubezni in sreče!»

Ni bilo prav, da ji tega ni rekel. Žarko se je nagnosko ogibal vsakega pogovora o tej ranljivi točki. Bil je prav tako občutljiv in Lija je včasih zašla v očitke, ki so sekali in mejili na prostaštvo. Bila je kakor mlada neukročena tigrovka, ki je grizla in napadala, a se je po porazu v kesu zvila Žarku k prsim in ga ljubkovala v solzah in trpljenju. Toda poboljšala se ni. Vsaj ne za trajno.

«Ti mi nekaj prikrivaš, Žarko!» Vsa je spet drhtela od sumnje. «Čemu si prej tako hitel na pošto, kar bi bil mogel urediti že po uradnih urah?» Spomnila se je, da je grda in napadljiva, in pričela je nežno prositi. Toda Žarko ni bil več svoboden. Takrat je naglo izgubil vso prožnost v besedah in smehljal mu je okorel na ustnicah. Predobro je poznal te začetke. Privadil se je tudi že majhnim zvijačicam, majhnim lažem, ki so ga izprva poniževale, toda prinesle so mir v zakon in sporazum je ostal v njegovi duši. Bil je ženi slej ko prej zvest, toda za vsak korak ji je težko dajal pojasnila in čutil je, da ne zasluži tega

varuštva nad seboj. Bil je prepošten in ponosen in ljubil je Lijo, bal se je za njeno ljubezen, ker je počasi zašla v napačno smer, ki jo vodi nezaupanje. Toda prisilila ga je k majhnim lažem, s svojim žalostnim in od sumnje zbeganim pogledom ga je tirala do površnih ali izmišljenih razlag in uvidel je, da je tako mirneje v zakonu. Toda v njegovem srcu ni bilo zadovoljstva nad tako rešitvijo. Hotel se je vrniti k resnici in pogodil je slabo. Končalo se je s solzami, za katere je bil Žarko vselej zelo občutljiv. Lija mu je s svojim ravnanjem naravnost prepovedala, da bi bil odkrit. Priskutila mu je resnico, česar se je Žarko že od početka njunega zakona tako bal.

«Taka sem, ker te ljubim, Žarko», se je zagovarjala in mu izkušala dopovedati svoje gorje. On pa je že ni več poslušal, gledal je njena otroška usta in jih pozelel. Zmedla se je ob njegovem pogledu, napačno je razumela njegovo raztresenost. V hipu ji je planila nova misel v glavo: «Ne poslušaj me, na drugo misli!» In zdaj je kovala to misel in ji iskala podlage. Če je bil nenavadno živahen in nežen z njo, je v tej ljubeznivosti slutila podkupnino in odškodnino za morebitna nedovoljena nagnjenja do druge žene. Tedaj ga je zavrnila, da je osupnil in se umaknil. Grenko se ji je zajedla misel v srce: «Preslepiti me hoče in uspavati moje budno ljubosumje in zato je tako nežen.» Žarko pa je postal resen in kljubovalen. A ker jo je ljubil, ji je odpustil.

Nekoč je po kosilu odšel proti navadi nekoliko prej. Omenil je nekako v zadregi, da se drevi kasneje vrne. Lija je čudno vztrepetala. Zagonetno jo je pogledal. Liji se je zdelo, da se je porogljivo nasmehnil. «Kam je šel tako zgodaj? In drevi? Čemu brez pojasnila?»

Vse popoldne je bila strašno nemirna. Da bi vohunila za njim? Tega še ni storila. Zgrozila se je ob tej misli. Tako prostaška je. Torej tako daleč je že prišlo, da hoče nadzirati njegova pota? Do solz jo je dirnilo to spoznanje. In vendar se je oblekla in šla. Trepetala je. In če zasledi tisto strašno?

Čakala ga je nekoliko skrita pred uradnim poslopjem. Videla ga je, ko je stopil na stopnišče pred glavnim vhodom. Omahovala je. Ponos in poštenje sta neusmiljeno grajala. Toda gnalo jo je k temu, kakor blazna zahteva po gotovosti jo je držalo v kleščah ljubosumja. V primerni razdalji je šla za možem. Pred palačo je obstal in izvlekel majhen zavitek iz žepa. Zadovoljno se je nasmehnil in krenil dalje. Lija je gorela. Nevidna sila jo je tiščala za njim in sunkoma je dihalo. Na nebu so se gostili oblaki in močan veter je zavel.

Stopil je v cvetličarno in se vrnil s šopkom v roki. Lija je zaprla oči. Torej tudi cvetlice! Strašno. In zdaj bo odkritje! Telo ji je trudno odrevenelo. Kakor pred najhujšim udarcem.

Šla je za njim in stresal jo je mraz. Ko bi on slutil, kako je z njo, kaj se godi v njenem srcu. Na pol glasno je pričela šepetati njegovo ime kakor v molitvi do edine svete ljubezni. Žarko pa je hodil preko cest in ulic, lahkotno in prožno in se včasih za hip ustavil pred kako izložbo. «Čemu vse to?» se je izčrpno vprašala Lija. Ali sem ga preveč ljubila? Ali se je naveličal moje vdanosti? Ob besedi «vdanost» jo je prevzelo čudno občutje. Ali si mu bila res vdana in dobra? Ali nisi morda najneznosnejša ženska s to svojo ljubeznijo, ko ga trpinčiš do mozga in mu v izbruhih čustva izsesavaš lahkotnost in prostost ljubezni?

Trpela je, sovražila sebe in njega in vroče zrla za njim. Prve velike kaplje so potemnile asfalt. Lija jih ni čutila. Žarko pa je pospešil korake in zavil v znano ulico.

Lija se je zmedeno ozrla na vse strani in smešno razočarana obstala. Njuna ulica!

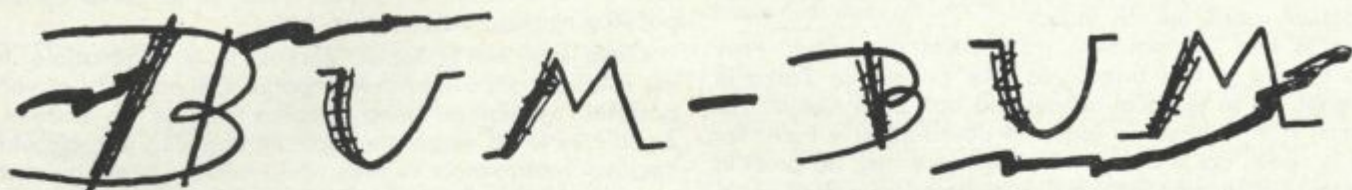
Žarko je šel dalje in izginil v domači veži. Lija je strmela, strmela. Potem je zaihtela, stekla naprej in se smehljala, smejala, v solzah in šepetu.

«Lija, ali ti je všeč?»

Lija drhti in drži med prsti prekrasno zapestnico. Ves obraz skriva med živordeče rože in joče od sreče in kesanja.

«Jaz sem pa pozabila na najino prvo obletnico, Žarko. Ti zlati, dragi!»

Jules Claretie:

otrok je ves bled ležal v svoji beli postelji in z očmi, od vročice povečanimi, srepro zrl predse kakor bolniki, ki že opazijo marsikaj, česar drugi ne vidijo.

Mati otrokova si je ob vznjožu grizla prste, da bi ne zakričala, oče, delavec, je trudoma zadrževal v očeh solze, ki so mu žgale veke.

Zunaj pa je vstajal jasen, lep juljski dan in kukal v tesno sobico pariške Ulice Opatinij, kjer je umiral mali Francek, otrok Jakoba Legrand in Magdalene, njegove žene.

Deček je imel osem let. Ves je bil plavolas in rožnat, živahen in vesel kakor vrabček — ni še tri tedne tega. Toda napadla ga je mrzlica. Nekoč, popoldne, so ga privedli iz šole, glavo je imel težko in roke zelo vroče. Potem je obležal. Včasih, kadar se mu je bledlo, se je ozrl na svoje skrbno povoščene čevljičke, ki jih je bila mamica postavila na pručico v kotu, in dejal:

«Zdaj jih pa kar lahko darujete sosedovemu Julčku, čevljičke vašega Francka! Saj jih ne bom več obul. Francek ne bo več hodil v šolo ... Nikoli več!»

*

Minulo noč se bolničku sicer ni bledlo, toda že dva dni je zdravnika vznemirjala neka čudna otrokova pobitost, ki je bila zelo podobna otopelosti, kakor da se je bil deček že pri osmih letih naveličal življenja. Bil je truden, molčeč, žalosten. Suho glavico je brezbrizno prekladal po blazini, zaužiti ni hotel ničesar, na ubogih shujšanih ustnicah ni bilo več smehljaja in zbegane oči, ki so videle bogvekaj, so nekaj iskale, daleč, prav daleč nekje ...

«Morda tam zgoraj,» je v skrbah pomislila Magdalena.

Kadar so mu ponujali čaja, sirupa ali malo juhe, se niti zmenil ni. Vse po vrsti je odklonil.

«Ali hočeš kaj drugega, Francek?»

«Ne, nič nočem!»

«Treba ga je na vsak način potegniti iz te otopelosti,» je rekel zdravnik. «Ne vem, kaj bo sicer z njim. Vidva sta mu oče in mati, dobro poznata otroka ... Poiščita nekaj, kar bi moglo poživiti to telesce in poklicati nazaj na zemljo duha, ki se že podi za oblaki ...»

In je odšel.

*

Seveda sta ga dobro poznala, svojega ubogega Francka! In dobro sta vedela, kako je bil njun malček vesel, kadar je ob nedeljah napravil s starši kratek izlet v oko-

Zunaj je nevihta ponehala. Sonce je zableščalo po strehah. Lija je pokazala skozi okno. «Kako krasna mavrica!»

«Po nevihti, Lija!»

«Da. Po nevihti!»

Pritisnila je lice k njegovemu in zaprla oči. Končno! Končno! Zdaj je vse dobro. Za vselej.

lico in se potem vračal v Pariz na očetovih ramah, ves pokrit s cvetočim glogom. Ali pa kadar so šli na Elizejske poljane gledat hudomušnega Gašperčka ... Jakob Legrand je kupil Francku knjižico s podobnicami, pozlačene vojake, bobenček. Hišic, živalc in palčkov nebroj mu je izrezal iz papirja in jih razpostavil po bolničkovi postelji, da bi mu z njimi izvalil le žarek smeha iz bolnih oči. Toda vse je bilo zaman.

«Ali hočeš rajši pištolo, keglje ... lok?»

Francek, kako smo nekoč v Bulonjskem gozdu srečali pravega, pravcatega generala? Če boš pridno popil čaj, ti bom jutri kupil zaresnega generala, veš, takega z zlatimi našitki na kapi in srebrnimi naramniki ... Ali ga hočeš, generala?»

«Ne,» je odgovoril otrok z izsušenim, vročinskim glasom.

«Ali hočeš raje pištolo, keglje ... lok?»

«Ne, očka ...»

Obljubil mu je pajaca, kakršnega imajo gosposki otroci, balončke, vlak.

Drobni otrokov glasek pa je na vse odgovarjal samo: «Ne, ne, ne ...»

«Česa si vendar želiš, Francek?» ga je vprašala mati. «Nekaj bi pa le rad imel ... No, povej mamici, svoji mamici, po tiho ji povej!»

Zdajci se je otrok dvignil na postelji, stegnil proti nečemu nevidnemu svoje suhe ročice in odgovoril z gorečim glasom, na pol proseče, na pol zaukazujoče:

«Bum-Buma bi rad!»

*

Bum-Buma!

Uboga Magdalena je osupla pogledala moža. Kaj je rekel zdaj malček? Mar se mu je spet pričelo blesti, revčku?

Bum-Buma!

Da bi le vedela, kaj to pomeni! Kar bala se je teh dveh besedic, ki ju je otrok poslej neprestano ponavljal z neko bolešno trmoglavostjo, kakor da se dolgo ni upal z njima na dan, zdaj se ju pa krčevito in trdovratno oprijemlje kakor poslednje rešilne bilke:

«Da, Bum-Buma! Bum-Buma! Bum-Buma hočem!»

Mati je nervozno prišla možjevo roko in mu dejala kakor iz uma:

«Kaj vendar to pomeni, Jakob? Fantek je izgubljen.»

Toda očetu se je v raskavem delavskem obrazu nenedoma zablislil skoro srečen in obenem dvomeč smehljaj, smehljaj obsojenca, ki zagleda možnost osvobojenja.

Bum-buma! Spomnil se je dopoldneva velikonočnega ponedeljka, ko sta bila s Franckom v cirkusu. Še zdaj na-

tanko sliši, kako se je deček zvonko, navdušeno, veselo zasmel, razposajeno zakrohotal vselej, kadar je med odmorom stopil v areno klovna, lepi klovna, ves pošit s srebrom in z velikim, zlatim, bleščečim, pisanim metuljem na hrbtu svojega črnega trikoja. Kadar se je ta klovna prekopicnil po žaganju, kadar je prisolil bučno klobuto svojemu pohlevnejšemu drugu ali brnil katerega od strežnikov, ki so pripravljali orodje za prihodnjo točko, ali pa kadar je celo minuto stal na glavi sredi arene, trd ko polenovka, ali pa cel kup klobukov zmetal pod strop in jih drugega za drugim ulovil na svojo plešasto glavo, takrat se je vsak pot čudovito smešno nakremžil in po vsakteri svojih umetnij in vragolij zmagoslavno vzkliknil: Bum-Bum!

Tega Bum-Buma, cirkuskega klovna, ki je znal tako zabavati, je torej hotel videti bolni Francek — pa ga ubožček ne bo mogel videti, ker je tako ves obnemogel in slaboten v svoji beli postelji...

Zvečer je Jakob Legrand prinesel otroku klovna iz svetle svile, vsega pošitega z zlatimi bleskami. Kupil ga je zelo drago v neki gosposki trgovini, za štiri svoje dnevne mezde. Toda dal bi jih bil rad dvajset, trideset, dal bi bil zaslužek celega leta, če bi le mogel priklicati z njim smehljaj na blede bolničkove ustnice.

Otrok je za trenutek pogledal igračko, ki se je vsa blestela na beli rjuhi, nato pa je žalostno dejal:

«To ni Bum-Bum... Jaz hočem videti Bum-Buma!»

Ah, če bi ga oče Jakob mogel zaviti v odeje, odnesti v cirkus, mu pokazati klovna, ki se prekopicuje pod bleščim lestencem, in mu reči: «Poglej, Francek!»

*

Pa se je Jakob le domislil prave. Šel je v cirkus in tam vprašal za klovnov naslov. Od razburjenja so mu klecala kolena, ko je kmalu nato počasi stopal po stopnicah, vodečih k umetnikovemu stanovanju na Montmartru. Drzno je bilo to, pa saj umetniki večkrat hodijo prepevat in igrati h gospodi, v salone. Morda bo znameniti klovna le uslišal ponižno delavčevo prošnjo in se šel pokazat njegovemu Francku. Kako ga bodo neki sprejeli pri Bum-Bumu?

Sicer pa to ni bil več Bum-Bum. Bil je le gospod Moreno. Prijazno je sprejel Jakoba v svoji elegantni delavnici, polni knjig, slik in vencev s pisanimi trakovi.

Jakob je gledal, ker ni spoznal klovna, in je nerodno obračal klobuk v roki. Gospod Moreno je čakal. Zdajci se je oče opravičil. Da je čudna njegova prošnja... Čisto nenavadna zares... da mu je hudo... ker tako moti gospoda... ki naj mu vse to blagovoli oprostiti. Saj gre za malčka... za srčkanega, bolnega malčka, gospod... Za brihtnega fantička... Vedno je prvi v razredu... samo v računstvu ne... to mu nič prav ne gre... Ker je tak sanjač naš mali... da, sanjač... Zato, vidite... zato...

Jakob se je obotavljal, jecljal. Potem je zbral ves pogum:

«Zato vas tudi hoče videti... in samo na vas misli... kakor zvezda ste mu, ki bi jo malček rad neprestano gledal...»

Ko je končal, je bil zelo blede in velike kaplje so mu stale na čelu. Niti pogledati se ni upal klovna, ki ni odvrnil oči od delavca. Kaj neki poreče Bum-Bum? Ali ga ne bo odslovil, ga smatral za blazneža, mu pokazal vrata?

«Kje pa stanujete?» je vprašal Bum-Bum.

«Oh, prav blizu, v Ulici Opatinji!»

«Kar pojdiva!» je dejal gospod Moreno. «Da bi vaš deček rad videl Bum-Buma, pravite? No, bo pa videl Bum-Buma!»

*

Odprla so se vrata pred klovnom in Jakob Legrand je veselo zaklical svojemu sinčku:

«Francek, zdaj sem ga pripeljal, tvojega Bum-Buma!»

Otroku je veselje zažarelo na licu. Oprl se je na mamo, se dvignil v postelji in bistro pogledal tujega gospoda v črni salonski suknji, ki je stal poleg očeta in se dobrodušno smehljaj bolničku. Ko so mu pa rekli: «Glej, to je Bum-Bum!» je fantek žalosten omahnil nazaj na blazine, se spet srepo zagledal s svojimi velikimi, modrimi očmi nekam v daljavo in nenehoma iskal tam onstran sten tesne sobice blesketajoče se našitke Bum-Bumove in njegovega zlatega metulja...

«Ne,» je še zašepetal otrok z glasom, ki ni bil več vročičen, ampak samo žalosten, «ne, to ni bil Bum-Bum!»

Klovna, ki je stal pri dečkovi postelji, je globoko, zelo resno in neskončno nežno pogledal bolničku v obraz. Potem je dvignil glavo, se ozrl na prestrašenega očeta in strto mater ter smehljaje se dejal: «Deček ima prav, to res ni bil Bum-Bum!» In je odšel.

«Ne bom ga več videl, ne bom ga videl nikdar več, Bum-Buma!» je zdaj ponavljal otrok, čigar drobni glasek je že govoril angelčkom. «Bum-Bum je morda tam daleč, daleč, kamor kmalu pojde tudi Francek.»

*

Nenadoma — ni še minilo pol ure, odkar je bil klovna izginil — so se vrata hrupno odprla in na pragu se je pojavil v svojem črnem, s srebrnimi bleskami pošitem trikoju, z rumenim čopom na plešasti glavi, z zlatim metuljem na prsih in na hrbtu, s široko odprtimi, smejočimi se usti in z dobrodušnimi, napudranimi lici — Bum-Bum, pravi Bum-Bum iz cirkusa, Bum-Bum malega Francka! Dečku na beli postelji je kar živo veselje zažarelo v bolnih očeh, zasmel se je in zajokal, srečen, rešen. S suhimi ročicami je tolkel po odeji, veselo vzklikal klovnu in ga ves iz sebe od radosti pozdravljaj:

«Joj, Bum-Bum! To je zdaj moj Bum-Bum! Živio Bum-Bum! Zdravo, Bum-Bum! Dober dan, Bum-Bum!»

*

Ko se je tisti dan spet oglasil zdravnik, je našel ob bolničkovi postelji klovna z napudranim obrazom, ki je še vedno zabaval dečka, mešal košček sladkorja v skodelici s čajem in pripovedoval:

«Veš, Francek, če ne boš hotel popiti čaja, se tvoj Bum-Bum ne povrne več!» In otrok je rad pil.

«Kajne, kako je čajček dober?»

«Zelo dober, hvala, Bum-Bum!»

«Doktor,» je klovna dejal zdravniku, «ne bodite ljubosumni... Zdi se mi namreč, da mu moje spakovanje ravno toliko pomaga kakor vaša zdravila!»

Oče in mati sta jokala, to pot od veselja, od samega veselja.

In vse dotlej, dokler Francek ni sam zlezal iz postelje, se je vsak dan pred stanovanjem delavca Jakoba Legrand v Ulici Opatinji na Montmartru ustavila kočija. Iz nje je stopil možki, tesno zaviti v površnik z zavihanim ovratnikom, spodaj pa napravljen kakor za cirkus, hudomušni obraz ves napudran in namazan.

*

«Koliko sem vam pa dolžan, gospod Moreno?» je vprašal Jakob mojstra klovna tisti dan, ko je malček prvokrat šel iz hiše. «Mislim namreč, da sem vam res nekaj dolžan.»

Klovna je pomolil roditeljema svoji široki, orjaški, a tako blagi dlani. «Samo roko mi stisnita», je odgovoril.

Nato je nežno poljubil dečka na obe lici, ki sta že spet postali rožnati, in dejal:

«In pa dovoljenje mi dajte, prosim, da napišem na svoje posetnice: BUM - BUM, DOKTOR - AKROBAT, HIŠNI ZDRAVNIK MALEGA FRANCKA!»

Prevedel P. Karlin.

Čarodejna krinka

Zivel je mogočen kralj. Iz kraljestev, ki si jih je bil osvojil, je ustanovil veliko državo. Bil je slaven vojskovodja. Imel je dosti dobrih lastnosti, a tudi eno, ki ga je kazila: bil je nepopustljiv in ničesar ni dopustil, kar ni bilo po njegovi volji. Njegova volja je bila močna in stroga. Zato so se ga vsi ljudje bali in nikogar ni bilo, ki bi ga bil ljubil. Zaradi tega je postal mračen. Okoli ust so se mu zarezale globoke, okrutne črte in na njegovem čelu je gneznila jeza.

Zgodilo pa se je, da je mračni kralj srečal na svojih bojnih pohodih dekle, ki si jo je zaželel za ženo. Ko se je vrnil domov, je dal pozvedovati po njej, in ko so mu povedali, da imajo to dekle vsi ljudje radi zaradi njene prijaznosti in dobrot, se je odločil, da si jo pridobi. On je njo že videl, ona pa njega ne, ker je imel obraz skrit pod železnim šlemom.

Nekega dne je kralj sporočil dekletu, naj pride na njegov dvor, da bo tam postala njegova žena. Nadel si je kraljevska oblačila in si položil krono na glavo, kajti hotel je biti dekletu všeč. Ko pa je stopil pred ogledalo, da bi videl samega sebe, se je prestrašil. Kajti iz ogledala je strmел vanj mračen, krut obraz in samemu sebi je moral priznati, da to ni obraz, s kakršnim bi si mogel mlado dekle pridobiti. Poizkusil se je smehljati in prijazno gledati, toda to se mu ni posrečilo. Že je drhtel ob misli, da se bo zdel dekletu strašen in zoprni, tedaj pa se je nečesa spomnil. Poslal je po čarovnika, ki je prebival na njegovem dvoru, in mu dejal:

«Poslušaj, veliki umetnik! Ustvari mi krinko iz tako tankega voska, da se bo lahko prilagodila vsaki črti mojega obraza. S svojimi čarobnimi barvami preslikaj krinko tako, da mi bo dala prijazen in mladosten videz. Pritrdi to krinko tako spretno na moj obraz, da mi je nikoli ne bo treba sneti. Napravi krinko tako prikupno, kakor je le mogoče, in dal ti bom zanj vsako ceno, ki jo boš zahteval.»

«To že lahko storim, kraljevski gospodar,» je dejal čarovnik vladarju, «toda le z enim pogojem. Svoj obraz moraš položiti v iste črte, ki jih bom napravil na krinko — ali pa se bo krinka pokvarila. Če se to zgodi, je ne bo več mogoče popraviti. Ali sprejmeš moj predlog?»

Vladar je imel močno voljo, toda tako zelo si še ni ničesar želel, kakor to, da bi dekle postalo njegova žena.

«Sprejem!» je odločno vzkliknil. «Zdaj mi povej le še to, kaj bom moral

delati, da bom krinko ohranil nepoškodovano.»

«Da bo ostala krinka nepoškodovana, boš moral opravljati dobra dela!» je odvrnil čarovnik. «Poizkusi, da boš svoje kraljestvo tudi osrečeval, ne samo večal. Kadar boš jezen, ostani miren, dokler se ti jeza ne poleže. Zidaj šole namesto utrdb, bolnišnice namesto bojnih ladij. Bodi z vsemi ljudmi dober!»

Potem mu je čarovnik napravil krinko, in ko si jo je kralj nadel, bi ne bil mogel nihče uganiti, da krinka ne kaže kraljevega obraza. Lepo dekle je prišlo v palačo in ko je videlo prijaznega in mladostnega kralja, se je takoj odločilo, da mu postane žena.

Meseci, leta so minila. Čeprav je bila krinka pogosto v nevarnosti, da se pokvari, je kralj le držal besedo, ki jo je bil nekoč dal čarovniku. Nihče ni mogel uganiti, da je to, kar dela kralja prijaznega in mladostnega, le krinka. Ljudje so drug drugemu šepetali: «Mlada kraljica ga je tako zelo izpremenila.»

Moške je treba vzeti takšne, kakršni so

Za vsako žensko pomeni moški, ki ga ljubi, nevarno vprašanje. Pametna in preudarna ženska pa bo skušala to vprašanje rešiti tako, da bo upoštevala stvarnost. Sama sebi bo rekla: «On je takšen in takšen. Svoje napake ima, toda ker ga že ljubim takšnega, kakršen je, moram misliti na to, kako se mu bom najbolje prilagodila.»

Ženske z velikimi zahtevami se pa nikoli ne zadovolje s stvarnostjo, ker so v svoji naivnosti prepričane, da bodo znale izpremeniti naravo moškega.

Ženska, ki hoče gospodovati, si nikoli ne misli: «On je takšen in takšen. Kako bi ga mogla osrečiti?» Pač pa si misli: «Kako bi ga mogla tako izpremeniti, da bi me osrečil?»

Ker ga ljubi, ga hoče imeti takšnega, da bo podoben sliki, ki si jo je v svojih sanjah ustvarila o idealnem moškem. Preganja ga, kritizira in muči. Očita mu to, kar bi s prizanesljivim nasmeškom prenesla pri vsakem drugem možu.

In kaj vam bo takšna ženska rekla, če ji boste to očitali? Da je prav to njeno vedenje najboljši dokaz, kako močna je njena ljubezen. Če je z drugimi bolj potrpežljiva, je to le dokaz njene ravnodušnosti do drugih moških. Ker se je odločila, da bo ostala zvesta enemu samemu moškemu, je samo po sebi ra-

Vendar pa kralj ni bil čisto srečen. Če se je kraljica blaženo smehljala njegovi dobroti in popustljivosti, si je zmerom želel, da bi je ne bil nikoli prevaral s svojo krinko. In naposled te krinke ni mogel več prenašati. Poklical je čarovnika in mu ukazal, naj mu krinko sname.

«Če storim to, kraljevski gospodar,» je ugovarjal čarovnik, «ne bom mogel nikoli več ustvariti nove krinke! Potem boš moral vse svoje žive dni nositi svoj pravi obraz.»

«Bolje je tako, kakor pa da bi še nadalje sleparil nebeško bitje. Da, bolj je, da me več ne ljubi, kakor pa da bi se moral za vso srečo zahvaljevati prevari!»

Tedaj je res vzel čarovnik krinko s kraljevega obraza, in kralj je stopil s tesnobo v srcu k ogledalu. In glej, ko je zdaj zagledal svoj obraz v njem, so se mu zaiskrile oči in okoli ustnic mu je zaigral nasmešek sreče. Kajti hudobne, trde in grde črte so izginile z njegovega obraza. Ljubezen in dobrote, ki jih je izkazal v letih svoje sreče, so izpremenile njegov obraz v živo podobo čarodejne krinke. In ko se je brez krinke približal mladi kraljici, ni ona videla ničesar drugega kakor že davno znane obrazne črte kralja, ki ga je ljubila.

zumljivo, da je v njem našla svojo izpolnitev in da pač skuša popraviti na njem to, kar se z njenimi željami in sanjami ne strinja. Ošteva ga, da bi ga popboljšala. In ker se tako briga zanj, je v vsakem oziru znatno napredoval...

Morda je vse to resnica, toda nesreča je v tem, da večina moških ne mara «napredovati» in da se značaji ne dajo gnesti kakor ilovka.

Vsak moški je produkt prirojenih nagnjenj svoje družine, v zgoje in še raznih osebnih izkušenj. Morda si da počasi izkoreniniti kakšno slabost, zlasti od osebe, ki uporabi pri svojem prizadevanju skrajno opreznost in nežno prilagodljivost. Ženska bi ga morala hrabriti z izpodbudami in z uvidevnostjo, kakor kipar moči ilovko, ki bi postala sicer pod njegovimi prsti trda.

Direktna in brezobzirna kritika pa izživa v moškem odpor. Ženska, ki bi morala biti moškemu utelešena ljubezen, bitje, ki bi se mu hotel v svojih slabih trenutkih zaupati in se k njemu zateči, postane zanj samo živa grožnja, živ predpis. Tudi živa krivica, če takšen moški vidi, da ona sama ni boljša od njega ali da vsaj ne skuša postati. V začetku, dokler je še resnično zaljubljen vanjo, bo njeno nasilno izpreobračanje nekako prenašal in se bo resnično trudil, da se popboljša. Pozneje pa, ko bo spet zapadel v svoje stare navade, ki so izraz njegove narave, bo morda preklinjal žensko, če ga bo od njih odvrčala.

Naposled bo zašel morda celo tako daleč, da bo iz dna duše sovražil tisto, ki mu je vzela najdražjo dobrino: zaupanje v samega sebe.

POLETNI MODELI

K 8020. Elegantna poletna obleka iz najmodernejšega pestrobarvnega čipkastega tila. Nov domislek je široka krog in krog nabrana tunika, ki je obenem z ozkim spodnjim krilom všita v široki pasni del. Do vratu zapeta bluza pa je prišita pod gornji rob tega pasnega dela. Pas je iz ozkega traku. Ob vratu je pripet šopek cvetic. Blaga potrebujemo (za velikost I) 4.50 m, če je 94 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikosti I za 22 dinarjev.

K 7979. Mladostna poletna obleka iz svetlega vzorčastega blaga. Krilo je štiridelno in zvončasto. Prednji del bluze je zavezan v petljo, prav tako tudi na pol dolga rokava. Životek in krilo sta spojena s široko pasno progo. Tudi ta proga se na hrbtu zaveže v petljo. Blaga potrebujemo (za velikost Ia) 3.50 m, če je 92 cm široko, ali pa 4.75 m, če je 76 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikosti Ia za 22 dinarjev.

K 8016. Pikčasta obleka, primerna za gospe srednjih let. Krilo je sestavljeno iz šestih pol in je v spodnji polovici položeno v dobro zalikane gube. Žep na krilu je vstavljen. Temni ostavek živočka ima ob vratu zarezo, skozi katero je potegnjena petlja. Blaga potrebujemo (za velikost III) 4 m, če je 80 cm široko, ali pa 3.60 m, če je 92 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih I, II in III po 22 dinarjev.

K 8020

K 7979

K 8016

ZA VSE MODELE SE NAROČAJO KROJI «ULTRA» POD OZNAČENIMI ŠTEVILKAMI PRI UPRAVI «ŽENE IN DOMA», LJUBLJANA, DALMATINOVA 8.

PRILJUBLJENI MODELI

K 7950. Sportna obleka iz koruzno-rumenega platna. Životek in krilo sta spojena s široko pasno progo. Desni prednji del žvotka, pasna proga in prednja pola krila so urezani iz cela. Ob vsaki stranski poli pustimo odprti-
no za žep. Blaga potrebujemo (za velikost II) 3.60 m, če je 80 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih I in II po 20 dinarjev.

K 8022. Poletna obleka iz vzorčastega krepa z ovratnikom v obliki šala. Životek kakor tudi na pol dolgi rokavi so položeni v počezne gubice. Izmed petih krilnih pol sta ozki prednji poli urezani zvončasto in podaljšani do ovratne izreze. Obleka se zapenja na gumbe in zanke. Blaga potrebujemo (za velikost III) 3.35 m, če je 92 cm široko, ali pa 4.35 m, če je 76 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih II, III in IV po 22 dinarjev.

K 7950

K 8022

K 7921

K 7921. Ljubka poletna obleka iz drobnovzorčaste umetne svile. Žabo in manšeti so iz belega pikeja in nazobčani. Tudi prednji del bluze, ki se zapenja na gumbnice in gumbe, je bel in ob vratu nazobčan. Zaboju odelamo gumbnice, da ga lahko pripnemo na bluzo in tako lahko hitreje izmenjamo. Krilo je sestavljeno iz treh pol in prišito k žvotku. Usnjeni pas je ozek. Blaga potrebujemo (za velikost II) 2.60 m, če je 92 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih Ia, I in II po 22 dinarjev.

Kar je športno, je tudi praktično

B 2362. Nova in lepa športna bluza, ki ima spredaj ošit naprsnik in se oblači v krilo. Če je bluza iz motnega krepa, je naprsnik z našitki lahko iz tila ali pa iz žoržeta. Blaga potrebujemo (za velikost III) 1.50 m, če je 92 cm široko, ali pa 1.25 m, če je 80 cm široko. Mali kroj «Ultra» se dobi v velikostih I, II in III po 14 dinarjev.

R 533. To krilo ima na levi strani globoko gubo in je prav pripravno za šport. Sešito je iz dveh pol. Blaga potrebujemo (za velikost II) 0.85 m, če je 140 cm široko. Mali kroj «Ultra» se dobi v velikostih Ia, I in II po 14 din.

M 2730

S 1710

M 2730. Karirast športni plašč je zlasti pripraven za potovanje. Zadnik ima naplečnik in po sredi votlo gubo, ki je deloma prišita, deloma pa razpuščena. Žepnice velikih našitih žepov so pripete na gumb. Plašč se zapenja na en gumb, ki je pokrit s pasom. Pri vratu je lahko odpet ali pa visoko zapet. Blaga je treba (za velikost II) 2.25 m, če je 140 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih I, II in III po 22 dinarjev.

S 1710. Popotna obleka, sestavljena iz kostuma in ohlapnega površnika z raglanskimi rokavi. Kostum je koruznorumen, površnik pa kostanjevorjav. Jopica in površnik sta brez ovratnika. Krilo ima na levi strani globoko gubo. Kako sta narejena zadnika kostuma in površnika, kaže mala slika zraven. Blaga potrebujemo (za velikost I) 2.50 m za kostum, za površnik pa 1.60 m, če je 140 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih I7 in I po 22 dinarjev.

B 2362
R 533

S 1710

ZA VSE MODELE SE NAROČAJO KROJI «ULTRA» POD OZNAČENIMI STEVILKAMI PRI UPRAVI «ŽENE IN DOMA», LJUBLJANA, DALMATINOVA 8.

ZA POČITNICE

K 7851

K 7856

S 1713. Kostum iz raševinastega blaga s hlačnim krilom. Pripraven je zlasti za kolo in za izlete. Krilo ima v koraku spredaj in zadaj gubo. Jopica ima zadaj pas. Blaga je treba (za velikost I) 2.70 m, če je 140 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih Ia, I in II po 22 dinarjev.

B 2323. Topla jopica za dečvo. Vrhnja plast jopice je iz progastega tiskanega blaga, podloga pa iz karirastega barhenta. Blaga se porabi (za velikost II) 2.15 m progastega in 1.90 m karirastega, če je 80 cm široko. Mali kroj «Ultra» se dobi v velikostih I, II in III po 14 dinarjev.

K 7851. Mladostna dečva iz štirih vrst blaga. Krilo je rožasto, žvotek karirast, bluza bela, predpasnik pa enobarven. Bluza ima v rokavih prožni trak. Prsni del žvotka se pripenja na gumbe. Blaga potrebujemo (za velikost 17) 2.50 m rožastega, 0.90 m karirastega, 1.90 m belega in 1.90 m enobarvenega za predpasnik, če je 80 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih 17 in I po 22 dinarjev.

K 7856. Progasta športna obleka. Njen edini okras so različno usmerjene proge. Rokavi, naplečnik in prsni del, ki se spredaj zapenja, so urezani v enem kosu. Žepi so naznačeni le z žepnicami. Blaga potrebujemo (za velikost Ia) 3.10 m, če je 80 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih Ia, I in II po 22 dinarjev.

S 1713

B 2323

ZA VSE MODELE SE NAROČAJO KROJI «ULTRA» POD OZNACENIMI STEVILKAMI PRI UPRAVI «ŽENE IN DOMA», LJUBLJANA, DALMATINOVA 8.

Oblačila za šport in kopališče

V 3050. Čedna kratka jopica, primerna za hribe in izlete. Jopica na naši sliki je iz sivoga surovega sukna (lodna) z našivi drugačne barve in s koščenimi gumbi. Blaga potrebujemo (za velikost I) 1.20 m, če je 130 cm široko. Mali kroj «Ultra» se dobi v velikostih I, II in III po 14 dinarjev.

V 3050

V 3304. Kratke bele hlače, ki imajo v pasu prožni trak in zadaj žep. Pripravne so za telovadbo in za kopališče. Bluza je prav takšna kakor na sliki 3317. Žep na prsih lahko ozaljšamo z vezeno začetnico inena. Blaga potrebujemo samo za hlače (za velikost II) 1.10 m, če je 80 cm široko. Mali kroj «Ultra» se dobi v velikostih I, II in IV po 7 dinarjev.

V 3304

V 3317

V 3331

V 3334. Moderen kopalni plašč iz kretona ali kakšnega drugačnega tiskanega pralnega blaga. Urezen je iz cela, ima močno zvončasto obliko in sega do tal. V pasu se zadrguje in zavezuje z dvojno vroco. Blaga potrebujemo (za velikost I) 5.30 m, če je 80 cm široko, ali pa 3.65 m, če je 120 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih I in II po 22 dinarjev.

V 3317. Okusna obleka za kopališče, sestavljena iz treh kosov. Dolge hlače in do vratu zapeta bluza s kratkimi rokavi so iz belega panamskega blaga, jopica v obliki bolera je pa rdeča z belimi pikami. Blaga potrebujemo (za velikost II) 4.25 m belega in 1.50 m pikčastega, če je 80 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih I, II in III po 22 dinarjev.

Vezeni vzorci za poletne obleke

H 6864. Ta cvetni šopek je posebno lep okras. Štiri take vzorce, zvezane s posameznimi cveti, razvrstimo ob spodnjem robu krila, posamezne cvete pa okrog vratne in rokaone izreže. Šopek je 36 cm visok in 18 cm širok. Odlikanica za štiri šopke in več posameznih cvetov stane 12 dinarjev.

H 6864

H 6862

H 6862. Ta skupina raztresenih cvetov je plastična, pa vendar ne predebela. Cvetove vezemo z rožnato, rumeno, zeleno in rjavo barvo in jih enakomerno razvrstimo ob spodnjem robu zvončastega krila iz tankega blaga. Skupina cvetov meri 13×11½ cm. Odlikanica «Ultra» stane 7 dinarjev.

H 6857

H 6857. Šopek marjetic, vezen z različno debelo modro in rumeno prejico. Vezemo s ploščatim obodom, ki ga podlagamo, z občrtnim in razpetim obodom ter z vozlički. Odlikanica stane 12 dinarjev.

Vezene bluze

V 3342 in V 03342. Na bluzo in na grelec so uvezene s svetlimi barvami enake pisane cvetne vejice. Bluzo, za katero se dobi mali kroj »Ultra« V 3342 za 14 dinarjev, je iz raševinastega svilenega platna. Na odlikanici V 03342, ki stane 12 dinarjev, je tudi popis grelca, okroglega (70 cm velikega) in štirioglatega (140 cm velikega) prta, blazine in predpasnika.

B 2353. Obe bluzi sta narejeni po istem kroju B 2353, ki se dobi (za velikost II in III) po 14 dinarjev. Ena ima pokončen, druga položen ovratnik. Okrašeni sta s križnim vezenjem, leva z rdečo, modro in rumeno barvo, desna pa z rdečo in modro barvo. Odlikanica »Ultra« za ta vzorec se dobi za 12 dinarjev.

B 02352. S tem cvetnim vzorcem so okrašeni dolgi rokavi bluze B 2352. Odlikanica »Ultra« B 02352 za ta cvetni vzorec se dobi za 7 dinarjev.

B 2352. Bluzo z bogatim vezenjem, za katero je pridejan tudi kroj za dolge rokave. Bluzo posebno povzdignejo pisani venčki, ki jih vezemo z občrtnim, verižnim, luknjičavim in razpetim vodom. Če so rokavi dolgi, jih okrasimo z vzorcem B 02352, ki ga razporedimo v obliki plase. Za bluzo se dobi mali kroj »Ultra« B 2352 v velikostih I in II po 14 dinarjev, za devet cvetnih venčkov, ki so po 10 cm veliki, pa odlikanica »Ultra« H 6848 za 7 dinarjev.

V 3342 in V 03342

B 02352

B 2352

B 2353

ZA VSE MODELE SE NAROČAJO KROJI »ULTRA« POD OZNAČENIMI STEVILKAMI PRI UPRAVI »ŽENE IN DOMA«, LJUBLJANA, DALMATINOVA 8.

Kako otroke čedno in praktično oblečemo

K-M 5231

B-F 2586

B-F 2586. Obleka iz rožastega tiskanega pralnega blaga za odraslo deklico. Narejena je po zadnji modi in je nabrana na žviotku in krilu. Blaga potrebujemo (za velikost 14) 3.40 m, če je 76 cm široko. Veliki kroj «Ultra» se dobi v velikostih 14 in 16 po 22 dinarjev.

K-M 5232. Svetlomodra dekliška obleka z žviotkom v obliki bolera. Spredaj ima z gumbi pripet modro-belo črtast ploček. Blaga potrebujemo (za velikost 7) 1.65 m, če je 80 cm široko. Mali kroj «Ultra» se dobi v velikostih 7, 9 in 11 po 14 dinarjev.

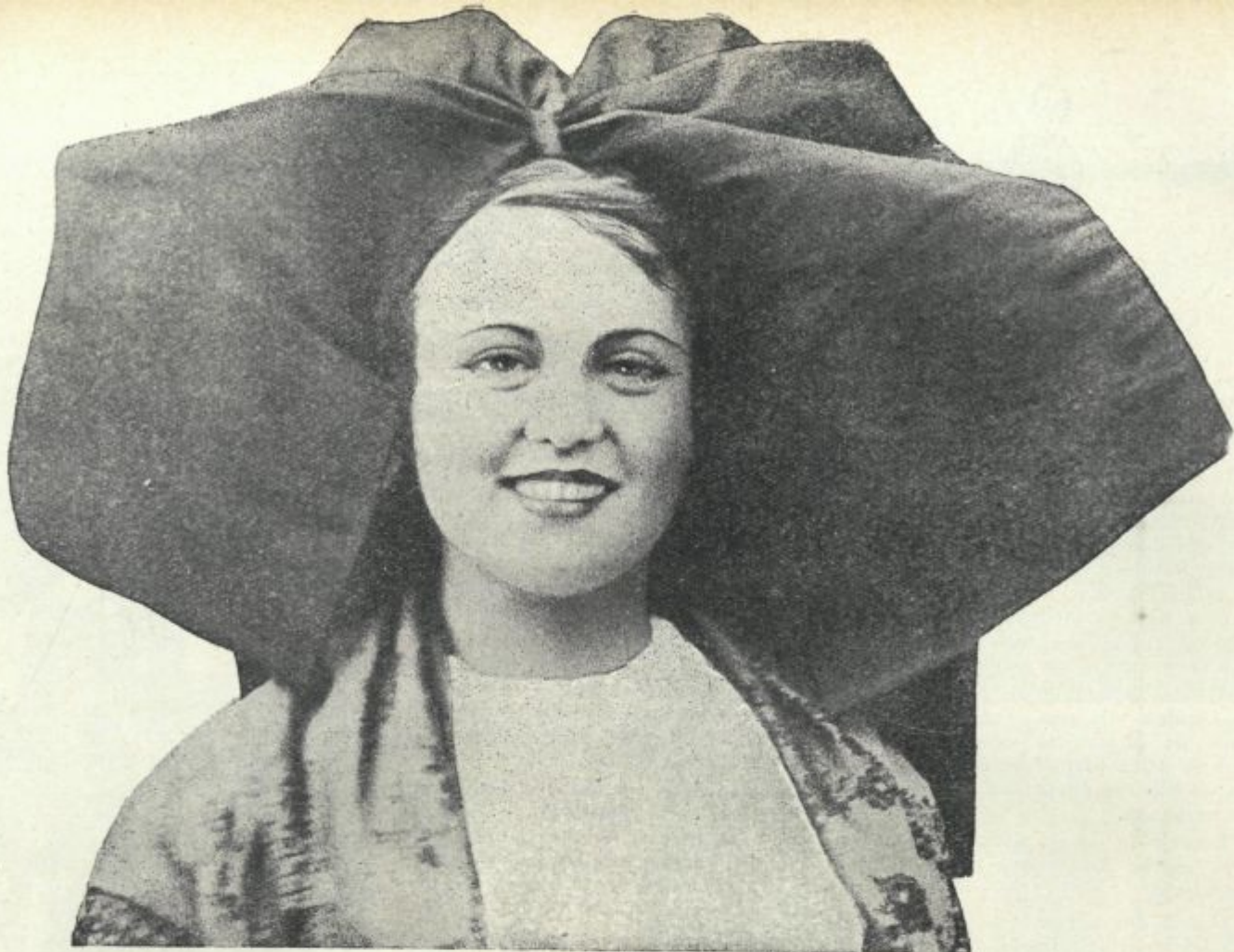
K-K 1572. Deška obleka iz karirastega pralnega blaga. Hlačke so z gumbi pripete na bluzo. Naprsnik, ovrtnik in zapestki so iz belega pikeja. Blaga potrebujemo (za velikost 7) 2.50 m, če je 70 cm široko. Mali kroj «Ultra» se dobi v velikostih 7, 9 in 11 po 14 dinarjev.

K-M 5232

K-K 1572

ZA VSE MODELE SE NAROČAJO KROJI «ULTRA» POD OZNAČENIMI STEVILKAMI PRI UPRAVI «ŽENE IN DOMA»,
LJUBLJANA, DALMATINOVA 8.

Dve sliki iz Alzacije

Mlado smejoče se alzaško dekle. Mar ni kakor živa, zgovorna slika tistih nepreglednih alzaških žitnih poljan, bogatih sadovnjakov, kjer zori najzlahtnejše sadje, breskve in marelice, orehi in celo mandeljni; kjer zori zlahtna

trta in uspevata lan in tobak. Da, vse to bogastvo se zrcali v njenem smehu, v njenih vedrih očeh.

In spodnja slika. Tudi alzaška dekleta in alzaške žene in matere. Vendar so to tiste, ki jim ni dano, da bi se izživljale v mili prirodi. Kruta usoda jih je vklenila v zatohle in mrke tovarniške zidove, kjer zaman hrepene po otroškem

smehu in ptičjem žgolenju. Kjer jim ušesa gluši ropot in brnenje strojev in kjer roke v mrzlični naglici strežejo neizprosno hitečemu stroju, da prislužijo kozarec mleka, kos kruha sebi in svoji deci. Od njih nam misel sama po sebi splava tja proti Metzu in Verdunu, kjer v tesnih grobovih trohne kosti nestetih nedolžnih žrtev krvavega klanja.

ZA NAJE MALE

Tri želje

V preprosti hišici sta živila mož in žena. Bila sta siromašna in dobruščna. Nekega dne ju poprosi siromašna žena daru. Povabita jo v hišo in ji postrežeta z ostanki kosila in s kruhom. Ko se ženica naje, vstane in razgrne svojo ubožno ruto. Tisti mah se izpremeni starka v prekrasno mlado žensko, kakršne zakonca še nista videla.

«Gozdna vila sem. Večkrat sem slišala, da obdarujeta siromake. Hotela sem se sama prepričati, če je res tako. Za plačilo vama izpolnim tri želje!» reče neznanka.

Žena je že odprla usta, da bi želela lepe obleke in podobne reči, vila pa nadaljuje:

«Osem dni imata časa. Tri želje, ki jih bo katerikoli izmed vaju izgovoril v teh dneh, se vama bodo izpolnile. Toda dobro premislita, preden kaj zaželite!»

Nato je vila izginila.

Mož in žena sta se v naslednjih dneh samo menila o tem, kaj bi si želela.

Vse se jima je zdelo premalo, želja je bilo nešteto, nista se mogla odločiti za nobeno izmed njih, večkrat sta se celo prepirala zaradi njih.

Sedmi dan sta sedela pri večerji. Žena je postavila na mizo kislo zelje.

«Ko bi imela še kranjsko klobaso zraven!» je vzdihnila. In glej, tisti mah je že ležala pred njima v skledi lepa kranjska klobasa. Oba sta se prestrašila, ker sta po ženini nepremišljenosti izgubila eno izmed treh želja.

«Da le moreš biti tako lahkomišeln!» se je jezil mož. «Zapravila si nama eno željo. Saj pravim, ženske nič ne mislite. Da bi ti klobasa vsaj obvisela na nosu!» V tem trenutku se je klobasa že obešila ženi na nos. Zdaj sta bila zakonca še bolj prestrašena in nesrečna.

Kaj bi jima pomagalo vse bogastvo na svetu, če ostane žena tako izkažena? Klobasa se ni dala odtrgati. In tako sta si morala v tretje zaželeto, naj klobasa izgine z ženinemu nosu. In tako sta ostala siromašna, kakor sta bila že vse življenje.

Mlada vrtnarja van in Karel

Stana Vinšek:

Niša mucka

Mucica naša
lepo se obnaša:
mleko popije,
krožnik pomije,
v kleti preži,
vse miške vloví,
nato pa vso hišo in kaščo obhodi,
da je vse v redu, kot se spodobi.
Ko vse to preišče,
sosedo obišče,
ko še to opravi,
na streho se spravi,
na soncu leži
in prede za tri:
dovolj bo za robce, za belo perilo,
dovolj za brisače, rjuhe in krilo
in še bo ostalo
za Mickino balo. —
Ko mucica mala
je delo končala,
lepo se umije,
v svitek se zvije,
počasi zapira svetle oči —
potem pa na toplem zapečku zaspi.

Uganke št. 7

1	2	3	9	10	11
	4	26			
5	7	6		12	
8			13		
	14				
15			16		17
18	19	20	21		
	22		23		
24			25		

Križanka.

Vodoravno: 1. tovarnar orožja, 4. del Ljubljane, 5. črka abecede, 6. hrvatski vprašalni zaimek, 8. kjer se stikata dve ploskvi, 9. gora v Karavan-kah, 13. zdravilo, 14. del noge, 15. ruski cesar, 16. poželenje, 18. staro mesto, 19. vzklík, 21. ploskovna mera, 22. grški otok, 24. žensko krstno ime, 25. madžarsko mesto.

Navpično: 1. oziralni zaimek, 2. pamet, 3. prometno sredstvo, 7. zločin, 9. število, 10. zaimek, 11. blešč, 12. čistilno sredstvo, 13. raste na glavi, 15. zavitek iz blaga, 17. madžarsko mesto, 19. naplačilo, 20. oče, 23. ploskovna mera, 26. mesto v Vardarski banovini.

Vprašanja za bistre glavice

1. Koliko milijonov znaša bilijarda?
2. Kako se imenuje največja puščava na svetu?
3. Koliko je v New Yorku ura, kadar pri nas kaže 18?
4. S čim pišejo Kitajci?
5. Koliko zemeljske površine pokriva morje?

Odgovori.

1. Bilijarda znaša 1 milijardo milijonov ali tisoč bilijonov. Če hočeš to s številkami napisati, pristavi k 1 še 15 ničel.
2. Največja puščava na svetu je Sahara.
3. Ko pri nas kaže 18 zvečer, imajo v New Yorku poldne.
4. Kitajci pišejo s čopičem.
5. Morje pokriva nad dve tretjini zemeljske površine ali točneje 70 %.

Dve uganki.

Smuk sem, smuk tja, pa dobro varuje, kaj je to?

Kam je v šoli obrnjenih največ glav?

ZA SMEH

Nasredin hodža je gnal po cesti dva osla. Srečal ga je nagajiv prijatelj in ga vprašal:

«Hej, kam pa vi trije?»

«Mimo četrtega!» se odreže Nasredin hodža.

KOMEDIANTI

Lesena hišica na kolesih, ki jo pelje konjiček in jo podpirajo ob straneh žena in otroci, za njo teče kopica umazanih otrok, pod vozom caplja pes, na vozlasti vroči pa coklja kosmata koza, ki hlastne, kjer kaj zelenega doseže — to je voz komediantov.

Od vasi do vasi gre pot. Od travnika do travnika se pomikajo, da si poiščejo prostor za svoj šotor in da se nakrmijo konj, koza, pes, komedianti in družina tja do tretjega kolena nazaj.

Komedianti — pa vendar nikdar ne cigani! Komediant ne krade, ne prerokuje z roke, ne čara in ga ne preganjajo orožniki. Komediant tudi ne igra zmerom komedije. Komediant je splošen pojem človeka, ki prebiva na škripajočem platišču koles.

Ima vrtiljak ali gugalnico, strelnico ali samo gledališče, v katerem nastopajo morski prasički ali zajčki, ki jih, ko odrastejo, spečejo in pojedjo.

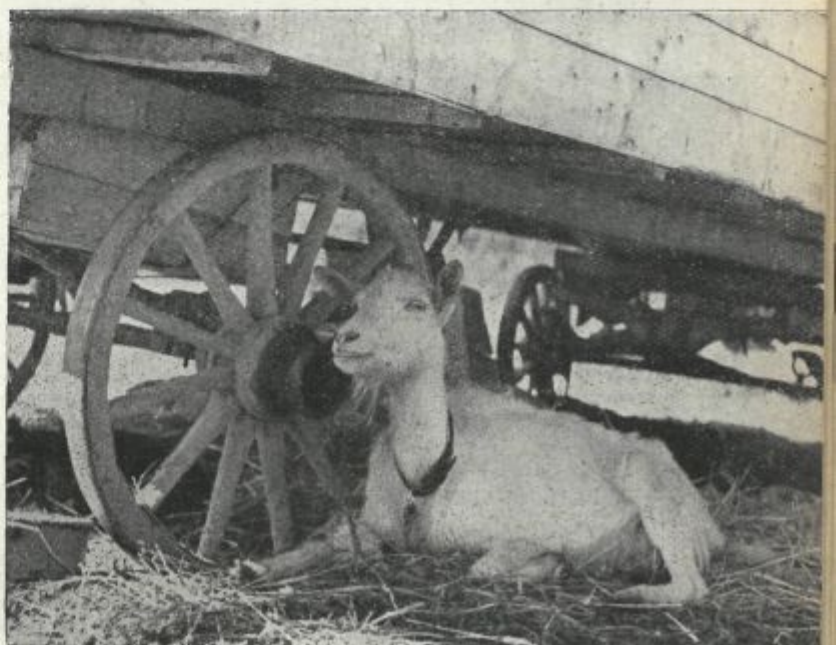
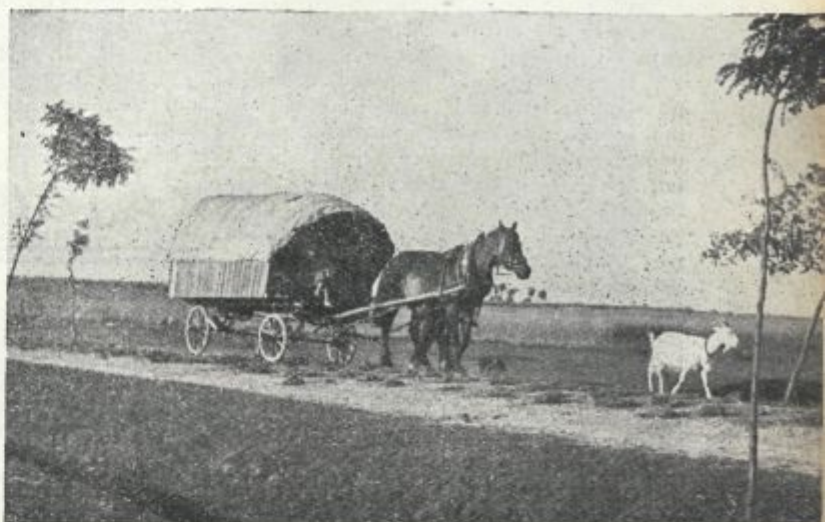
Komediant s konjem je velik revež. Za spoznanje imovitejši je komediant, ki ima staroverski Ford, da mu vozi vse, kar premore. Po ravnem. Napkreber se poganja samo še v sunkih, navzdol gre pa kar sam od sebe. Komediant, ki je še manjši revež, ima pa star tovarni avto in povrh še osebnega. Če stavka en avtomobil, mu pomaga drugi.

Dandanašnje komediantstvo ni več to, kar je bilo nekdanj. Ni še dolgo, kar so bile v Ljubljani pod Tivolijem komedije. Leto za letom so hodili tja komedianti. Na spomlad se je nabrala tam cela vasica hišic na kolesih. Seveda so bili to večinoma sami reveži z enim samim »prostorom« v hiši. Le sem pa tja so prišli pod Tivoli tudi večji gospodje, kakor Kludský, ki je imel zase in za svojo družino kar štiri velikanske, elegantne vozove s širokimi okni. V enem vozu je bila pisarna in blagajna, v drugem kuhinja, soba za služkinjo, pralnica in jedilna shramba, v tretjem spalnice za družino in v četrtem prebivalni prostori. Ta voz je imel tudi veliko verando. Kadar so bili ti vozovi, prav za prav vagoni, razmeščeni na kraju, kjer so ostali dalje časa, so bili zvezani med seboj s hodniki, pokritimi s ponjavami.

Podobno bogastvo so razkazovali tudi veliki potujoči kinematografi in panoptiki z voščeni kipi.

Po kmetih so bili nekdanj komedianti edino razvedrilo. Zdaj se je vse to močno izpremenilo. Najpeč je tega kriva vojska, potem splošna gospodarska stiska, ki je prišla za njo, in morda ne v zadnji meri tudi radio.

Skoraj je človeku žal komediantov nekdanjih dni. Sprevod komediantov po vasi je bil nekaj posebnega. Koliko je bilo ugibanja, kakšni so, ali bodo igrali in kaj, ali bodo imeli vrtiljak, gugalnico, strelnico...?

ALI JE VAŠ MOŽ GENTLEMAN?

Stavite mu deset naslednjih vprašanj, na katere naj odgovori z «da» ali «ne». Zapišite za vsak «ne» pet točk.

1. Silno se ti mudi, na vso moč hitiš po stopnicah navzdol... toda stara dama iz drugega nadstropja stopa prav počasi po stopnicah pred teboj. Ali se boš zrinil mimo nje, ker se ti tako mudi, ali boš počakal, da bo prišla do konca stopnic in boš šel tam švignil mimo nje? Ne pozabi tega, kar sem rekla v začetku vprašanja: da se ti namreč zelo mudi. Torej... ali se boš zrinil mimo nje?

2. Na neki večerji se naposled srečaš s človekom, ki si ga že dolgo želel videti in z njim govoriti. S človekom, ki ti utegne zaradi svojega vpliva in položaja koristiti. Že hočeš stopiti k njemu in ga nagovoriti, tedaj pa te prehití neka dama in se zaplete z njim v pogovor. Ali ji ne boš poslal pogleda, ki ji bo dal razumeti, da je nadležna in da naj se čimprej umakne?

3. Dežuje kakor iz vedra. Pokličesh taksi. Tedaj pa pride mlada dama, ki pravi, da je klicala pred teboj, kar pa ni res. Ali se boš uprl?

4. Pišeš pismo, ki je zate zelo važno in ki zahteva vso tvojo zbranost. Nečeš, da bi te kdo motil. Tedaj pozvoni telefon. Neka stara dama začne klepetati o vseh mogočih malenkostih in ti vzame dvajset minut dragocenega časa. Ali boš na kakšen način pokazal svojo nestrpnost?

5. Nekaj prav nujnega moraš telefonirati. Naposled prihiš do javne govorilnice. Toda neka dama te prav lepo poprosi: «Tudi meni se strašno mudi... Ali pustite najprej mene?» Ali ji boš prošnjo odbil, ker si prepričan, da bi zamudil, če bi ji ustregel?

6. Tvoj avto drevi na vso moč, ker moraš v slabi uri prevoziti še 60 kilometrov, če nečeš zamuditi važnega sestanka. Tedaj zagledaš ob cesti avtomobilista, ki se mu je avto pokvaril in ki prosi pomoči. Pnevmatika mu je počila. Ali boš nadaljeval svojo divjo vožnjo?

7. Namenjen si v svojo pisarno, kjer bo prav važna seja. Mudi se ti. Tedaj ti pri odhodu skoči žena okoli vratu, da bi se od tebe poslovila, in ti pusti na bradi krvavo sled svojega rdečila za ustnice, ki se ne da prav z lahkoto izbrisati. Ali ne boš takrat prav debelo zaklel?

8. Tvoja žena ti kupi za god samoveznico, ki se ti zdi zaradi barve ali vzorca skrajno neokusna. Ali ne boš te samoveznice spravil v omaro, tja, kamor devaš tiste reči, ki jih hočeš «pozabiti»?

9. Strašno vreme... Po blatni cesti greš in nedaleč vidiš že dom. Tedaj se tvoja žena spomni, da je pri svoji najboljši prijateljici pozabila dozo za puder, od katere se kar ločiti ne more. Prijateljica stanuje pol ure daleč. Ali boš ženi odklonil prošnjo, da bi se vrnil po dozo?

10. Vaša prijazna gostiteljica je skuhala zaradi tebe neko jed, o kateri je mislila, da ti je prav pri srcu, pa je v resnici ne moreš videti in ti morda celo škoduje. Ali ne boš te jedi odklonil?

KAJ VEMO O LJUBEZNI

V Ameriki. V Ameriki imajo strašno radi ankete. Nedavno je izdal dušeslovni laboratorij neke univerze poročilo o skrbnem dolgoletnem raziskavanju ankete, ki se je tikala ženske ljubezni. Izsledki ankete, ki se je obrnila na nekoliko deset tisoč žensk vseh družabnih razredov, so res zelo zanimivi.

«Kdaj ste imeli prvi sestanek?» je bilo prvo vprašanje ankete. Osemdeset odstotkov vseh žensk je odgovorilo na to vprašanje, da so imele prvi sestanek do 16. leta, sedem odstotkov jih niti ni čakalo tako dolgo — temveč pri njih je bil prvi sestanek že v 10. letu. Vse so navajale za edini razlog: da jim je bilo to prepovedano, medtem ko so bile deklice, ki so uživale sorazmerno precej prostosti, bolj vzdržne in so počakale na sestanek do zrelejših dobe.

Drugo vprašanje je bilo: «Ali vas je pri prvem sestanku poljubil?» — «Da — da — da», se glasijo vsi odgovori. Med 13. in 17. letom dekliske starosti spada prvi poljub v isti trenutek. Šele po 18. letu so bile deklice bolj varčne s poljubi. Celih 80 odstotkov deklic po 18. letu je končalo prvi sestanek brez poljuba. Mlade dame so izbirčne...

«Kdaj ste dobili prvo ponudbo za moštvo?» je pozvedoval tretje vprašanje. Skoraj vsi odgovori so se mogli pohvaliti s tem uspehom ženske kariere že v 18. letu, v 26 odstotkih se je ta ponudba končala v tej starosti tudi takoj s poroko. Toda tudi sedemnajstletne so že dobile ponudbe za poroko — a le 11 odstotkov. Posebno neugodno so odrezale dvaindvajsetletne — tem so moški ponudili zakon samo v 3 odstotkih.

«Kje ste dobili ponudbo za zakon?» — Čudno, vse žene se tako lahko spominjo na to okolnost. Največji odstotek — v avtu. V Ameriki ni to nič posebnega. Na drugem mestu so ponudbe — v cvetočem parku. Razmerno malo ponudb za zakon je slišala morska plaža. Morda zato, ker kaže kopalna obleka preveč vse pomanjkljivosti. Tretje mesto zavzema «living-room», stanovanje. Skoraj nobene ponudbe ni bilo na plesu.

«V katerem letnem času ste dobili ponudbo za zakon? Pomlad je seveda zmagala. Dobila je celih 38 odstotkov, ko sta si zima in poletje razdelila in dobila po 27 odstotkov. Najslabše je odrezala jesen s samo 7 odstotki ponudb.

«In v katerem dnevnem času ste slišali to sladko ponudbo?» je pozvedoval dalje neizprosni dušeslovec. Tu se bomo vsi čudili nad izsledkom odgovorov. Največ ponudb za zakon je bilo izgovorjenih med 10. uro zvečer in 2. uro po polnoči — to je vendar čas, ko ljudje najbolj umirajo! Drugače pa se je zelo izkazal opoldanski čas. Tu so se pač ameriški starši lahko spet razburjali! Če ni hčerke še ob dveh zjutraj doma

To anketo so napravili Francozi, ki so znani po svoji vljudnosti. In pravijo, da mora dobiti človek, ki hoče veljati za dobro vzgojenega, vseh 50 točk. Če jih dobi vsaj 35, je še znosen v družbi, kar je pa pod 25, je žalostno.

Preizkusite torej svojega moža, da boste videli, ali je kavalir ali pa...

in ostane zunaj kar do šestih, potem je zanj le še četrt odstotka verjetnosti, da se vrne domov zaročena.

Končni izid vse ankete je tale: največ upanja na resno znanstvo ima v Ameriki osemnajstletno dekle, in sicer v polletnem večeru okrog desete ure v avtu!

«Koliko ponudb za zakon ste sploh dobili?» — Tu se odgovori čudno strinjajo. Celih 45 odstotkov, torej skoraj polovica vseh žensk pošteno priznava, da samo eno. To se pravi, da so se poročile s prvim, ki je prišel. 28 odstotkov žensk se je poročilo šele z drugim, 13 odstotkov s tretjim in 14 odstotkov je dobilo več ko tri ponudbe.

«Kakšen tip ste si izbrali?» hoče vedeti nadaljnje vprašanje. In tu je propadla stara bajka, da črnolasci iščejo plavalaske in narobe. Zakaj temnolase ženske so se odločile v enakem številu za temne in svetle tipe moških. Plavalaske so si celo v dvakrat večjem številu izvolile svetlolasi tip kakor temnolasi. Pravilo, da se nasprotja pritegujejo, se ni obneslo.

Toda anketa znanstvenega zavoda je imela še eno vprašanje, nekoliko indiskretno, toda po ameriško posebno odločilno: «Ali ste imeli ljubavne stike z moškim že pred poroko? Anketa je jamčila za popolno diskretnost in je dovoljevala anonimne odgovore. Toda vzlic temu je bilo odgovorov prav malo — zato sklepamo, da imajo tiste, ki molče, svoje razloge. In tu je zanimiva tale okolnost: dekleta revnejših slojev so živela pred poroko odločno bolj pravno kakor hčerke magnatov in milijonarjev. Celih 95 odstotkov teh zadnjih deklet je odgovorilo z da. Imele so ljubavne stike pred poroko. To so se pač bogati očetje prijemali za glavo! Ampak to je zakrivila njih slaba vzgoja...

V Angliji. Neki angleški časopis si je isto izmislil. Evine hčerke v Angliji naj odgovore na pet vprašanj po svoji najboljši vesti.

1. Koliko vam je bilo let, ko ste šli na prvi sestanek z moškim, fantom?

2. Koliko vam je bilo let, ko ste dobili prvi poljub?

3. Kdaj je to bilo — podnevi ali ponoči — ko ste dobili prvi poljub?

4. Ste dobili eno ali več ponudb za zakon? In koliko?

5. Koliko vam je bilo let, ko ste se omožili?

Morda mislite, da se je velikanska država zgrozila nad to predrznostjo! Ne! Vse je bilo tiho in v tej tišini je bilo slišati, kako so drsala peresa po belem papirju.

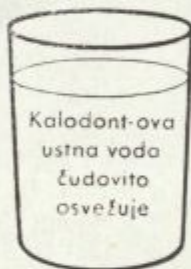
Čez nekaj dni so se kar usipala pisma v uredništvo časopisa...

50.000 angleških žensk je odgovorilo, kdaj, kje in kako so dobile poljubčke; često so bile pristavljene zanimive po-

Tako lahko vara ogledalo!

Tudi če pogledate v ogledalo in vidite, da so Vaši zobje beli in lepi, je že mogoče, da zobni kamen na njihovi notranji strani vrši svoje uničevalno delo. Če hočete imeti ne samo bele, temveč tudi zobe brez zobnega kamna, tedaj uporabljajte Sargov Kalodont! To je v Jugoslaviji edina zobna krema, ki z učinkovitim sulforicinoleatom in rednim čiščenjem odstrani zobni kamen.

SARGOV

KALODONT

Proti
zobnemu
kamnu

drobnosti o tem velikem življenjskem trenutku.

«Koliko vam je bilo let, ko ste šli na prvi sestanek z mladeničem?» je bilo prvo vprašanje. Statistika prve ljubezni dokazuje, da hodijo deklice takole okoli petnajstega leta prvič na izprehod z mladeniči, ne mnogo starejšimi od njih samih.

Okolnost, da se je večina deklet omožila približno v 24. letu, dokazuje, da je od prvega nežnega poljuba do poročne tančice minilo celih deset let.

«Koliko let vam je bilo, ko ste dobili prvi poljub?» vprašuje časopis in 50.000 žen in deklet odgovarja, da so sladko omamo prvega poljubčka doživle med 15. in 16. letom. Vedno iznova se podarja, da pisateljice na prvi poljub ne morejo pozabiti, čeprav so poznejša doživetja ta prvi močni dojem zameglila. Najlepši je pač prvi, plašni poljub v vrtni hladnici, v kotu tihe ulice ali pri klavirju. Neverjetno veliko število žen je vedelo skoraj na minuto natanko čas, kraj in okolnosti, ko so dobile prvi poljub.

«Ob katerem dnevnem ali nočnem času ste dobili prvi poljub?» vprašuje angleški časopis svoje zveste čitateljice dalje.

Nekaj je danes gotovo: nekoliko nedolžen, neotesan, ampak sicer neodvrten zvodnik je poljub, poljub «za lahko noč». Nič manj ko osem odstotkov deklet je dobilo prvi poljub, ko so se vračala domov, preden so se za njimi zaprla hišna vrata. Osem izmed sto deklet je dobilo svoj prvi, skrivni vroči poljub med polnočjo in šesto uro zjutraj. Zdi se, kakor da je ljubezen med poldnem in šesto uro zvečer zaspala. Samo sedmina vseh prvih poljubov spada namreč v ta trezni in za poljube leni dnevni čas.

Ob šestih, ko se v Angliji zapirajo pisarne, začenejo zveneti strune ljubezni in statistika kaže, da se «krivulja poljubov» začne od tega časa zelo dvigati. 76 odstotkov vseh prvih poljubov spada v čas med šesto uro zvečer in polnočjo. Potem začne krivulja poljubov naglo padati.

«Koliko ponudb za zakon ste dobili?» Vsako dekle dobi povprečno po tri ponudbe. Ali so to resno mišljene ponudbe ali ne, kdo bi hotel o tem odločiti?

«Kje ste dobili ponudbe za zakon?» Najmanj doma v sobi. Narava, toplice, morje so odnesli zmago. Tudi samotni izprehodi po gozdu so ugodni za to. Eno dekle je dobilo ponudbo, ko se je

peljalo na kolesu po zaprašenih cesti.

«Koliko vam je bilo let, ko ste se omožili?» Poprečna starost porok je 24 let, pri 25 letih je že manj upanja, toda potem se to upanje dvigne spet pri 28 letih. Tako pravi statistika na osnovi odgovorov 50.000 angleških žen. B.

POZABILA SEM . . .

Ali se še spominjaš, kolikokrat so te v šoli vprašali, kje imaš domačo nalogo, pa si nekaj časa skomigala z rameni, brskala med knjigami in potem rekla: «Nalogo sem napisala, toda zvezek sem pozabila doma . . .»

Roko na srce! Ali si kdaj domačo nalogo res naredila, kadar si se izgovorila, da si jo samo doma pozabila?

Učiteljica, ki ljudi pozna, najbrž nikoli ni verjela tvojemu pozabljanju . . .

Vidiš, zdajle si se spomnila, da si včeraj pozabila prijateljici čestitati za rojstni dan. Razen tega si bila za včeraj zgovorjena z gospo Korenovo, prijateljico tvoje matere, da se bosta dobili na trgu, pa si med nakupovanjem in mešetarnenjem za tri glave solate najo pozabila in šla potem kar naravnost domov. Ko si se popoldne spomnila, si

ji telefonirala, da si bila bolna in da nisi šla na trg, toda če te je prijateljica morda videla od daleč ali pa če ji je kdo drug rekel, da si bila tam, si mora pač misliti svoje. In še huje je z rojstnim dnevom, kajti tu vsi izgovori nič ne zaležejo.

Ne ostane nič drugega, kakor da se sramuješ in da malo pomisliš, kako je prav za prav s pozabljanjem. Zakaj ti spomin tako nagaja? Kaj bi rekla o kakšni osebi, ki bi se tako vedla kakor tvoj spomin? Ne, danes je dan velikega čiščenja, danes pusti vse piškave izgovore in natoči sama sebi čistega vina. Ali si morda že kdaj v življenju pozabila na svoj rojstni dan? Ali si kdaj v tistih lepih dneh, ko si bila še zaljubljena do ušes, pozabila na sestanek z njim, ki ti je toliko pomenil? O ne, ves dan si mislila nanj in v duhu že videla, kako bo na sestanku, kako te bo poljubil in šel s teboj z roko v roki. In potem si sedla četrte ure prezgodaj na tramvaj in izstopila dve postaji prej, kakor bi bila morala, samo da se ne bi osmešila, če bi prezgodaj prišla na sestanek.

Mnogo se sliši o ljudeh, ki pozabijo plačati, a malo o ljudeh, ki bi pozabili plačilo terjati.

In darilo, ki si ga na obisku dobila, pa si ga pri odhodu pozabila vzeti s seboj... res, to ni bilo samo nerodno, ampak dvakrat nerodno, kajti če je bil darovalec količkaj globoko misleč človek in se je spoznal v tvojih mislih, je moral vedeti, da se je s svojim darilom zmotil...

Česa naj nas nauče taka spoznanja? Zanesljivo so na svetu prijetne in neprijetne reči in da naš spomin rad izkaže našim skrivnim nagnjenjem in nenagnjenjem majhne usluge. Sploh je ta spomin kakor slabo vzgojen otrok, ki usmerja svoje misli le na prijetnosti in zakrije vse slabo.

In nam, ki to vemo, ne ostane nič drugega, kakor da se še v poznih letih lotimo vzgoje tega zanemarjenega otroka. Če ne gre drugače, si vzemimo majhno beležnico, kjer zapišemo vse, česar ne smemo pozabiti. In sami sebe moramo kaznovati, če potem le še kaj pozabimo.

Če si pozabila pisati prijateljici za god, si za kazen naloži, da boš pisala pet prijaznih pisem ljudem, ki ti ni dosti do njih ali kaj podobnega, neprijetnega. Verjemi mi, da po nekaterih takih kaznih ne boš ničesar več pozabila.

Samo stroga moraš biti sama s seboj!

sala. Bodi velikodušna in pusti, da ima tvoj mož vselej zadnjo besedo. V tem bo tvoja sreča!»

Žena petdesetih let

«Življenje se začneja s štiridesetimi leti», je v zadnjem času znana krilatice. Torej so ljudje s petdesetimi leti nekako v prvem cvetju in zato se žena v tej dobi še ne sme čutiti staro, zrelo za počitek. Potrudi naj se le, da bo njena vnanost prikupna. V prvi mladosti je dekle zmerom na kakšen način prikupno; mladost in željo po življenju izdaja njen slednji gib, njen slednji pogled — zato ji ni treba dosti truda, da bo pravilno negovala svojo vnanost. Če pa je prišla žena na mejo petdesetih let, se mora že ravnati po drugih navodilih. To se pravi, da se mora dobro in primerno oblačiti, negovati telo in napraviti iz sebe vse, kar se še narediti da. Največkrat ima žena petdesetih let že dorasle otroke, ki skrbje že sami zase. Tako ima dosti več prostega časa, kakor ga je prej imela, in tudi drugače je verjetno v takšnem položaju, da si lahko dovoli marsikaj, česar si prej ni mogla.

Žena petdesetih let mora gledati, da se bo približala tistemu življenju, ki je zanjo najbolj primerno in ji najbolj ustreza. Napačno je, če se jezi zaradi tisočerihih malenkosti in neprijetnosti v življenju. Dogodki, ki so jo morda v mladosti spravili iz tira, morajo dobiti zdaj zanjo čisto drugačno, čisto novo lice. Tudi neprijetnosti je treba sprejeti na svoje rame, toda z zavestjo, da so le nekaj prehodnega in da človek prav v najtežavnejšem položaju lahko pokaže, koliko je vreden. Iz takšnega odnosa do življenja nastane šele prava življenjska ubranost, ki deluje na vso okolico dobrodejno in napravi iz zrele žene središče večjega ali manjšega kroga ljudi.

Pri obleki naj žena v petdesetih letih izbere za domačo uporabo temne barve, torej temnozeleno, temnosinjo — tudi sinja barva se ji utegne dobro podajati — medtem ko naj se črnine ogiblje, ker naredi obrazne črte po nepotrebnem pretrde. Kakor je lahko črna pri mladi ženski prikupna in vabljiva, tako malo je primerna za zrelo žensko. Če že morate nositi črno obleko, jo omilite vsaj z belino ali pa s kakšnimi pestrimi okraski. Za večerne obleke so prav primerne pastelne barve. Ni treba jemati zmerom samo temnih barv; tudi mirne svetlejšje barve ne motijo ubranosti med obrazom in obleko, samo da niso preveč kričeče. Mehka, pridušena barva lahko učinkuje pri ženi petdesetih let zelo prikupno.

Četrturna dnevna telovadba je najboljše, kar si lahko žena v teh letih privošči, kajti gibčnost telesa je lastnost, ki jo mora imeti vsaka ženska čim dalje.

Ker ima vsaka življenjska doba svoje čare, bi si morala reči tudi vsaka žena petdesetih let, da se mora potruditi, da bo dala tem čarom pravi izraz.

Zvečer pred hčerkino poroko

Drugi dan zjutraj se je imela hčerka poročiti. Zvečer jo je mati poklicala k sebi, in ko sta bili sami, ji je govorila:

«Hčerka moja, zavedaj se, da se s tvojo poroko konča tvoje brezskrbno življenje. Napočil bo čas resnejšega in važnejšega udejstvovanja v življenju. Tvoj oče in jaz sva te ljubila, razvajala. Želela sva ti napraviti življenje lepo in lahko. Toda od svojega moža ne smeš pričakovati, da ti bo ugajal pot!

Zdaj se boš osamosvojila. Tvoja usoda je v tvojih rokah in bo taka, kakor si jo boš sama napravila.

Doživela boš razočaranja in boš zelo presenečena, ko boš spoznala, da življenje v zakonu ni tisto, kar pričakuje vsako dekle.

Nobeno dekle ne verjame, da bo njeno zakonsko življenje podobno drugim zakonom. Uverjena je, da bo njeno čisto drugačno, polno romantike, polno smeha in veselja, da bo moževa ljubezen enaka do konca njunih dni. Kako pa je v njeni duši, ko spozna, da moževa ljubezen po poroki ni več tako topla, kakor je bila prej. Vedno več sej ima zvečer in vedno pogostejše prihaja zvečer pozno domov. Kadar bi šla ona rada zvečer kam, želi on ostati doma. Ljubezni dobi samo še toliko, kolikor si je pripori. Posledica tega so očitki, prepiri, solze in tožbe.

Ti veš, da te ni nihče bolj ljubil kakor jaz in da ni bil nihče srečnejši od mene, ker si me ljubila ti, hčerka moja. Toda s tvojo poroko se bo odtrgal trak od mojega predpasnika, za katerega si se držala toliko let! Zdaj ne sme biti več mati tista, ki jo boš ti najrajši imela. Nič več se ne boš mo-

gla obračati k nji po nasvete, njej ne boš smela potožiti. Če hočeš biti srečna in želiš, da bo srečen tudi tvoj mož, potem se moraš poizkusiti odtrgati od svoje matere.

Mož je na ženino mater vedno ljubosumen. On hoče biti pri svoji ženi prvi. On hoče biti njen orakelj. In če vidi, da je ženi njena mati še vedno več kakor on, če mora neprestano poslušati, kaj je njena mati rekla, kako njena mati misli, mu postane neznosno. Če hočeš, da nas bo tvoj mož rad imel, da se bomo dobro razumeli, ne govori z njim preveč o svoji materi in o očetu.

Zanimaj se za starše svojega moža. Glej, da si pridobiš njih srca tako, kakor si si prizadevala, da pridobiš srce svojega moža. Vsaka mati je žalostna, ko se ji sin poroči. Ljubosumna je na njegovo ženo, ker se boji, da ji bo odtujila sina. Ko pa vidi, da se to ni zgodilo, da je z njegovo ženo dobila še ljubečo hčerko, je ganjena in bi od same hvalečnosti najrajši pokleknila pred mlado ženo, ki ji ni odtujila sina.

In še to, ljuba moja: ne pozabi nikdar, da nisi vzela moža-angela. Prizanašaj njegovim napakam, kakor bo, upam, on tvojim. Zavedaj se, da sta ljubezen in obzirnost dva najvažnejša pogoja za srečno skupno življenje. Ne očitaj mu njegovih napak in ne spominjaj ga na neprijetne dogodke v življenju. Ne ugovarjaj, ne uveljavljaj se nasilno. Bodi dobra in modra in rajši molči, kakor da bi se zagovarjala! Za tiste besede, ki jih ne boš izgovorila, ti ne bo treba nikdar biti žal, za tiste pa, ki jih boš izrekla v jezi, užaljenosti, pa se boš bridko ke-

ELIDA mila

so prava polepševalna sredstva!

- Bogata mehka pena blagodejno vpliva na nežno kožo
- Radi svoje izbrane sestavine polepšujejo polt in negujejo kožo
- Obilni vonj ostane v milu do zadnjega ostanka in se še dolgo občuti na koži

ELIDA MILA

ELIDA MILO *Favorit*

Že deset let ljubljeneц vsake lepe žene

PIREDEN GRIEMO na počitnice...

Nič novega ni, kar hočemo povedati. Ponavljamo se, pa vendar bomo marsikateri čitateljci gotovo ustregli.

Naj se odpeljemo za daljši ali krajši čas, vselej moramo svoje stanovanje predvsem zavarovati pred vlomom. To dandanes ni tako lahko in zanesljivo, zakaj današnji vlomilci in tatovi so v svoji nelepi stroki zelo skrbno izveščani in poučeni. Vzlic temu pa je vendarle dobra ključavnica precejšnja zaščita. Glavno je, da nas zavest «storili smo, kar smo mogli» pomirja. Nikdar ne smemo pozabiti obnoviti zavarovanja zoper vlom. O tem, kaj naj vzamemo s seboj, ne bomo debatirali. To ve najboljše vsaka žena sama iz izkušnje. Priporočamo samo: dobro knjigo, časopise in revije, ki jih pred odhodom nismo utegnili prečitati. Dobro je vzeti s seboj kake praktične knjige, zlasti take, ki nam dajejo dobre nasvete za ročna dela. Volno, prejo, kvačko, pletilke. Ročno delo je ženi najboljše razvedrilo.

Zdaj pa stanovanje! Zoper molje smo se zavarovali, kolikor smo mogli. Ne pozabimo pa tudi na mravlje, zavarujemo se proti njim, ne puščajmo nikjer nič sladkega.

Na pošti smo seveda prijavili izpremembo naslova. V upravi časopisov tudi. Cvetlice smo odnesli iz stanovanja in jih predali oskrbi dobre sosede ali sorodnikov. Če imate kanarčka, a ga ne vzamete s seboj, ga dajte ptičarju ali komu drugemu, ki ga bo oskrboval. Mačka in pes delata že več preglavic. Tu morate pa sami premisliti, kaj z njima.

Zaprite vodovod, plin in izklopite električni tok. V jedilni shrambi ne puščajte ostankov živil in jedi, ki se kvajajo in onečiščaajo zrak.

Ako ostane mož sam v stanovanju, ne izpreminjajte stanovanja tako, da bi bilo kakor ječa. Ne zgrinjajte preprog, ne odstranjujte okenskih zastorov in vsega, kar dela stanovanje udobno in prijetno. Pravico do kulturnega bivanja prav za prav odsotnost žene še zvišuje, saj mož itak izgubi udobnost, ki mu jo sicer pripravlja žena. Seveda nekaj je le treba ukreniti glede moževega gospodarjenja, če nečemo, da bi po povratku našle na lakiranem ali poliranem pohištvu kolobarje od vročih posode, prežgane prtiče in druge znane radosti, ki kažejo sledove moževe spret-

nosti. Vse se da urediti, če pravočasno na to mislimo.

Preden odidemo, se nekoliko z delom podvizajmo, da nam bodo počitnice mirne, da nas ne bo skrbelo, kaj se godi doma.

Za izpričevalo dobro knjigo!

Malone po vseh državah se že dve leti propagira geslo «Za dobro izpričevalo dobro knjigo». Brez dvoma je to idealizem, četudi je posredovalec trgovec. Eden glavnih nagibov za to akcijo je želja, da se odpravi predsodek, ki je prešel v navado, namreč, da se knjige kupujejo otrokom samo o božiču.

V rodbinah, v katerih se daje knjiga otroku v roko samo pod božičnim drevescem, še niso tako daleč, da bi videli v knjigi neogibno potrebnega prijatelja vsakdanjega življenja, ampak smatrajo knjigo še zmerom za priložnostni luksus. Knjiga, duševna hrana, mora biti vsakdanji kruh, ne pa majoneza.

Ne pozabite torej na knjigo za svojega otroka! Tudi če ne bo imel dobrega izpričevala, mu dajte dobro knjigo. Da, v tem primeru mu jo dajte še tolikanj prej, da mu zrahljate dušo kakor vrtnar prst, pa vas bo prihodnjič razveselil z lepim izpričevalom. B.

Otroci in slabo vreme

Marsikatera mati se boji iti na leto-višče samo zaradi otrok. Potrebna je oddiha, zdravnik ji svetuje, naj vsaj za štirinajst dni odide k morju ali na Gorenjsko, da se reši vsakdanjih skrbi in si okrepi zrahljano zdravje. Toda kam z otroki?

Izročiti jih nima komu, pa saj bi tudi ne bila niti uro mirna, ko bi jih ne imela okoli sebe, če jih pa vzame s seboj, bo imela še manj miru ko doma. Toda ta strah je neupravičen, pametna mati bo znala tako zaposliti otroke, da ji ne bodo v napotje.

Da, kadar je lepo vreme, je še, toda kadar dežuje, takrat je križ! Doma se otroci zamotijo z igračami in imajo tudi več prostora, če so napoti v kuhinji, jih mati pošlje na hodnik ali pa v sobo.

V letovišču je pa navadno vsa družina stisnjena v eno sobo, saj ne dovoljujejo razmere, da bi najeli več sob. Tudi igrač navadno ne jemljemo s seboj, saj je v kovčegu komaj dovolj prostora za obleko in perilo.

Ob deževnem vremenu so pa vsi ljudje bolj nerazpoloženi, zlasti še v letovišču. Praktična mati si bo znala tudi v tem primeru pomagati, da bo deževen dan minil prijetno in brez posebnih družinskih katastrof. Predvsem je treba otroka zaposliti! Če so otroci prepuščeni popolnoma samim sebi, se dolgočasijo in začnejo sitnariti. Mati lahko pripoveduje otrokom pravljice in pripovedke, ob pustem deževnem dnevu je kaj prijetno sedeti v krogu okoli mame in poslušati. Predolgo tudi to ne sme trajati, zakaj otroci ljubijo izpremembo. Potem je treba seči po raznih igrah, kakor so domine, špana, tombola, črni Peter in druge igre s kvartami.

Nekaj časa bo otroke igra zanimala, potem se bodo pa začeli prepirati, zakaj deževno vreme jih spravi v razdražljivo razpoloženje. Treba je spet poiskati kaj novega. Na primer skrivanje predmetov. Eden izmed otrok gre pred vrata, drugi medtem v sobi skrijejo gumb ali kaj podobnega, kar mora oni potem najti. Da pa otrok laže najde skriti predmet, vsi prepevajo ali pa igrajo na orglice. Če je otrok blizu skritega predmeta, igrajo glasneje, čim bolj se oddaljuje, tem tiše igrajo, in to toliko časa, dokler ne najde skritega predmeta. Ta igra pripravi otroke v dobro voljo. Vsi se smejejo in gledajo z razigranimi očmi okoli sebe in že ne mislijo več na to, da zunaj lije dež. Prav zabavna igra je tudi tale: enemu izmed otrok zavezemo oči, ostali pa v krogu plešejo okoli njega, dokler ne reče «Stoj!». Ko obstane, se dotakne enega s palico, in tisti mora nekaj reči, lahko tudi z izpremenjenim glasom — otrok ga pa mora po

glasu prepoznati. Če ugame, stopi v krog, onemu pa zavežejo oči in mora dalje ugibati. Če imamo na razpolago veliko sobo, recimo gostilniško, se gredo otroci lahko «škarjice brusiti» ali «kamenčke skrivati». Ako pa lahko dobimo tablo, zavezemo otrokom oči in morajo z zavezanimi očmi risati ali pisati na tablo, kar je zelo zabavno.

Najbolje je, da se v takih primerih zbere čim več otrok, potem so igre mnogo bolj zabavne. Morda poznajo tudi

Zakaj dajemo otrokom sadje?

Matere navadno pozabljajo dajati otrokom sadje, ko so še dojenčki. Pri tem se ne zavedajo, da se zaradi nedostatka sadja večja nagnjenost k angleški bolezni (rahitis). Angleška bolezen je namreč posledica nedostatka vitamina C, ki ga je največ v sadju. Toda sadje je treba dajati pravilno pripravljeno in v pravilni množini, ki je primerna starosti otroka.

Sadje moramo izbirati po letnem času, vselej pa dajati prednost svežemu pred posušenim ali konzerviranim. Predvsem moramo imeti za otroke sveže sadje in tako, ki ima največ vitamina C: tako sadje je po vrednosti v temle redu: grozdje, jabolka, pomaranče, citrone in banane.

Sadje začenjamo dajati že otroku, ko mu je šest tednov, in sicer v obliki sadnih sokov, ki jih dobimo, ako surovo sadje strgamo in tlačimo ter pridemo malo sladkorja. Spočetka dajemo otroku vsakokrat le prav malo

otroci kako novo igro, da bo več izpremembe. Vsaka mati naj poizkusi tako zaposliti otroke ob deževnem dnevu. Prvič jih bo najbrže morala sama navajati k raznim igram, prihodnjič si bodo pa otroci že sami pomagali in bo treba poseči samo takrat vmes, ko se začnejo kaj prepirati ali ko so se že naveličali ene in iste igre. Ne samo otroci, tudi mati se bo razveselila ob takih igrah, in deževen dan ne bo več pust in dolgočasen. (abc)

sadja. Začenjamo s polovico kavne žličke vsak drugi dan, potem vsak dan, čez štirinajst dni dajemo polno kavno žličko vsak dan in nato pridajemo postopoma vsakih 14 dni k prvotni količini po eno kavno žličko. Otroški organizem moramo namreč polagoma navajati na sadje; če bi dali otroku preveč sadja naenkrat, bi bil otrokov organizem v nevarnosti, otrok bi trpel na driski, bi hujšal in sploh slabo uspeval. Če se torej pojavi driska, moramo količino sadja takoj zmanjšati. Sadni sok moramo dajati v presledkih med dojenjem, torej ne tik pred dojenjem ali po dojenju. Tako dajemo otroku sadni sok vse do šestega meseca.

Od šestega meseca dalje mu začnemo dajati namesto sadnega soka nastrgano sveže surovo sadje, pomešano s keksi. Najbolje je, če dajemo to ob desetih dopoldne in nadomestimo s tem eno dojenje. Brž ko dobi otrok mlečne zobe, mu dajemo celo sadje in ga naučimo jesti sadje z olupkom vred. Seveda ga pa moramo skrbno umiti.

Sadje dajemo torej otrokom posebno zato, ker ima mnogo vitaminov, zlasti vitamin C, ki blagodejno vpliva na razvoj otroka in ker z njim pomnožimo jedilni list.

MU dr. Jarka Hromadkova.

Boleče noge

Tromboza, krčne žile, otekle in boleče noge — vse to so poklicne bolezni. Gospodinje, trgovke, trgovske pomočnice, asistentke zdravnikov, vse ženske, ki jih poklic sili, da po več ur na dan stojijo, imajo bolj ali manj občutljive noge. Pri hoji se kri pravilno pretaka po žilah in se ni bati takih obolenj. Če pa po več ur na dan stojimo, se kri ne more več pravilno pretakati, temveč zastaja, stene žil se razširijo, kri se strdi, in tako dobimo boleče noge.

Vsem tem boleznim se lahko ognemo, če posvečamo zdravju potrebno skrb. Po delu pojdemo najprej na izprehod. Če nas noge od stajenja še tako bolijo, se moramo vendarle premagati in napraviti vsak dan daljši izprehod. Dobro je, da pri tem hitro stopamo, da kri živahneje kroži po ožilju.

Preden ležemo v posteljo, si napravimo menjalno kopel, to se pravi: najprej okopamo noge do kolen v precej vroči vodi, ki smo ji dodali dve žlici soli. Preden začnemo s kopanjem, smo si že pripravili vedro z mrzlo vodo. Najprej držimo noge v vroči vodi kakih deset minut, potem pa še v mrzli vodi tudi deset minut. Ženska, ki ima posebno občutljive in boleče noge, pa naj hitreje menjava kopeli, n. pr. tri minute v topli, tri minute v mrzli vodi. Vsa kopel naj traja pol ure. Potemtakem lahko desetkrat izpremeni temperaturo kopeli. Če se topla voda medtem ohladi, moramo zmerom spet doliti vroče vode. Po kopeli si noge dobro zberemo s frotirko in jih masiramo pet do deset minut od spodaj navzgor. Z dlanimi gladimo nogo od stopala do nad kolena.

Ko ležemo v posteljo, položimo noge na blazino. Zaradi višje lege nog se kri laže pretaka in ne zastaja. S takim ravnanjem se lahko obvarujemo krčnih žil in tromboze in še marsikatero podobno nadlogo. Ženske, ki pa že imajo krčne žile, bodisi od nosečnosti, bodisi od poklicnega stajenja, naj si noge čez dan povijajo. Prav dobre so tudi gumaste nogavice. (a. b. c.)

Žene sodimo

po negovanosti!

Vsaka žena si lahko najde toliko časa, kolikor ga rabi za pravilno nego. Toda pri tem odločuje uporaba kreme, za katero ve, da neguje in polepša kožo. Žena, ki hoče biti pravilno negovana, jemlje za podnevi Elida kremo Ideal. Ta krema je posebno učinkovita, ker vsebuje hamamelis in Vam daje občutek, da ste vedno lepi in dobro negovani.

Pomladite kožo!

Privoščite ji tudi ponoči pravilno nego. Elida Citron Cold Cream čisti in hrani kožo ter jo ohrani svežo in čisto.

ELIDA KREMA IDEAL

Učiteljica - veleposlanik

Zedinjene države so zaprosile v Moskvi za agrement za gospo Cecilijo Broyevo, 48letno soprogo uradnika ameriške konzularne službe. Ona bo naslednica Jos. Edvarda Davisa, ki je nedavno zapustil svoje veleposlaniško mesto v Moskvi. Kandidaturo gospe Broyeve podpirajo voditelji ameriškega senata in parlamenta. Zedinjene države, ki imajo doslej že dva ženska poslanka, bodo imele torej prvega veleposlanca v ženski osebi; to bo prva žena na vsem svetu, ki je postala veleposlanik. Ženska poslanika Zedinjenih držav sta že v Oslu in na Danskem.

Gospa Broyeva je bila učiteljica na osnovni šoli in socialna delavka. V washingtonskem političnem svetu je dobro znana; nekaj let je živela tudi v Evropi, kjer je proučevala mednarodne odnose, ko je spremljala svojega moža. Njen mož deluje sedaj v Bruslju, kjer študira tudi troje njunih otrok.

To je zopet en dokaz več, da žene po svojih sposobnostih ne zaostajajo tako zelo za moškimi. B.

Ker mu ni rodila sina...

Moti se, kdor misli, da smo že preživeli vse stare predsodke. Res živimo v stoletju moderne tehnike, napredka na vseh področjih in podobnih lepih značnic, a življenje samo nam pogostokrat pokaže, da smo še za deveto goro...

V okolici Prištine je živel kmet Feta Isljamović s svojo mlado ženo. Dobro sta se razumela in lepo živela drug z drugim. Ko je žena povedala možu, da pričakuje veselega dogodka, je bil ves srečen in se je pri sosedih pohvalil, češ, kmalu bom imel sina. Da bi utegnilo priti novo bitje kot deklica na svet, še pomislil ni. In ko mu je žena nekoč dejala, da mora biti tudi na deklico pripravljen, jo je grozeče pogledal in dejal, da te sramote ne bi prenesel... Ko mu je žena pred nekaj dnevi rodila hčerko, je pripovedoval svojim sosedom, da ne mara več živeti in da bo napravil vsemu konec. Tem grožnjam ni nihče pripisoval važnosti. Tem bolj je vse pretreslo njegovo krvavo dejanje. Nekaj dni nato je s sekiro smrtno ranil ženo in se potlej obesil. Žena je še živa v bolnišnici, on pa je bil takoj mrtev.

(Konec.)

Posebno poglavje o opremlitvi tujske sobe je pa umivalnik. Gospodinja na kmetih se mora pogostokrat zadovoljiti z majhno umivalno skledo, ki služi vsej družini, ali pa se hodi na vodnjak umivati. Letoviščar pa je vaje mestnega udobja, kopalnice in podobnih dobrot. Tega gospodinja ne sme pozabiti. Umivalna miza ali pa umivalnik naj bo predvsem dovolj velik. Umivalna skleda naj bo velika in čista in naj ima v premeru najmanj 60—70 cm. K umivalni skledi postavimo dva vrča vode in vedro, kamor gost lahko zliva umazano vodo. Na polico umivalnika postavimo kozarec za umivanje zob, podstavek za milo in dve brisači. Brisači naj bosta dovolj veliki in iz mehkega blaga, ki rado pije vodo. Z milom in zobno kremo se gost sam oskrbi. Umivalnik vsak dan dobro zberemo, vrči in vedro kakor tudi kozarec za zobe in ostalo orodje naj bo zmerom skrbno osnaženo. Zvečer pregleda gospodinja sobo, ali je povsod dovolj vode, prav tako pa tudi po kosilu, zakaj marsikateri letoviščar si bo hotel tudi med dnevom umiti roke

Odločilen pa morda tudi usoden je v življenju dojenčka

tisti trenutek, ko mu materino mleko več ne zadostuje in mu je treba dodatka, ki naj bo **krepak, lahko prebavljiv** predvsem pa **naraven**.

Vse te lastnosti združuje

Žikin specialni sterilizirani zdrob za dojenčke in bolnike kar sta priznale tudi otroški kliniki v Ljubljani in Zagrebu s tem, da hranita z njim svoje dojenčke.

Ko dete nekoliko doraste, mu dajajte

Rženo sladno kavo Žiko

Ta vsebuje mnogo **zdravilnega** in **redilnega** rženega s'lada in dete Vam bo po njej uspevalo, da bo veselo.

Žikin otroški zdrob in Žiko dobite v vsaki specerijski trgovini.

in bo nejevoljen, če ne bo imel vode v sobi. Služinčad moramo navaditi, da gosta vljudno pozdravi, da tiho zapira vrata, tiho hodi po hodnikih in tako dalje. Mestni ljudje prihajajo na kmete, da se spočijejo, in tako je razumljivo, da jih ropot in loputanje z vrati spravlja v slabo voljo.

A tudi domače otroke je treba opominjati, da ne bodo tik pod oknom tuj-

ske sobe razgrajali ali pa z otroško vsiljivostjo nadlegovali gosta.

Stranišče naj bo zmerom snažno. Gospodinja naj pazi, da bo na stranišču dovolj papirja, da bo okno stalno odprto in deska očiščena.

Vhod v hišo naj bo pospravljen in dvorišče pred hišo pometeno. Gospodinja, ki se bo ravnala po naših navodilih, bo svojo sobo lahko oddala boljšim

gostom in bo zanjo tudi lahko več zahtevala kakor pa gospodinja, ki ne more nuditi letoviščarju tolikšnih udobnosti. Prav tako bo skrbna gospodinja s snažno služkinjo lahko dobila pri odhodu letoviščarja primerno napitnino, medtem ko ne bo hotel gost ničesar odrediti, če mu služkinja ni dovolj vestno stregla. (ab.)

Zvečer: **Makovnik.** Borovnični kompot.

Sobota.

Opoldne: 1. Goveja juha s špinačnim sirom (72). 2. Govedina. Porova prikuha. 3. Sadje.

Zvečer: Koruzni žganci s kavo.

Nedelja.

Opoldne: 1. Kolerabična juha (34). 2. Srna ali divji zajec v obari (224). Široki rezanci. 3. Marelična pita. Zvečer: Nadevane paprike (napravljene opoldne). Kruh.

Opomba: Številke v oklepaju pomenijo številke receptov v naši kuharski knjigi «Kako naj kuham». Za debelo tiskana jedila prinašamo recepte.

Zelenjadna prikuha.

Četrtil kilograma korenja in prav toliko vrhaliuh kolerabič zrežemo na drobne šibice, jih operemo in vržemo na mast, na kateri smo zarumenili žličko sladkorja. Nato pridenemo izluščeni in oprani grah in sesekljanega peteršilja ter vse hkrati dušimo. Ko je vse mehko, zarumenimo ob kraju kozice žlico moke, prilijemo nato vode, nakar naj jed nekaj časa polahko vre. Ko je prikuha dovolj gosta, jo opopravimo in osolimo.

Kavni puding.

Štiri rogljičke ali pa maslene žemlje namočimo v mleku, jih otisnemo in zdrobimo. Posebej mešamo 4 dkg presnega masla, 4 rumenjake in 4 žlice stolčnega sladkorja. Ko se speni, pridenemo 4 žlice močne črne kave, na-

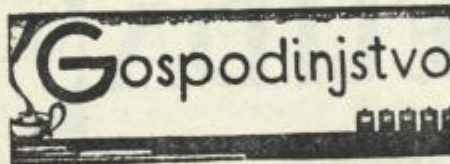

Večji tek

Vam bo prinesel tudi večjo moč. Še večji tek pa se zbujata sedaj Vaši koži. Kopljite in sončite se, toda krepite svojo kožo z aktivnim kolesterinom Solea kreme in čudili se boste.

SOLEA
Milo in krema

Jedilni list za teden dni

Ponedeljek.

Opoldne: 1. Goveja juha z vraničnimi žličniki (65). 2. Pečen krompir (290). Zelenjadna prikuha. 3. Kavni puding.

Zvečer: Špinača s trdo kuhanimi jajci. Kompot.

Torek.

Opoldne: 1. Parmezanova juha z rižem (46). 2. Stufato (147). Koruzni žličniki (277). Pesa.

Zvečer: Marelični cmoki.

Sreda.

Opoldne: 1. Korenja juha (29). 2. Pariški rezki. Stročki fižol z drobtinami. 3. Sadje.

Zvečer: Jajca z zeleno papriko. Češnjev kompot.

Četrtek.

Opoldne: 1. Telečja obara. Ajdovi žganci. 2. Borovnice.

Zvečer: Mesene klobase. Krompir v kosih. Kumarčna solata.

Petek.

Opoldne: 1. Grahova juha. 2. Preslaninjena riba. Pečen krompir. Cvetča.

zadnje pa primešamo še sneg iz 4 beljakov. To zmes stresemo potem, v dobro namazano posodo za puding in jo hhamo v sopari približno tri četrti ure.

Špinača s trdo kuhanimi jajci.

1 kg špinače kuhamo v slanem kropu približno pet minut. Nato jo dobro odcedimo in pretlačimo skozi sito ali naj pa ostane kar cela.

Posebej naredimo četrt litra bešamelne omake takole: V kozici raztopimo žlico presnega masla, mu skrbno primešamo žlico moke in takoj nato prilijemo 4 dl mleka. Omako potem osolimo, opopravimo in mešamo tako dolgo, da zavre. Ko je narahlo vrela nekaj minut, pridenemo kuhano špinačo, če je treba, še enkrat osolimo, nakar naj vre še nekako pol ure. Špinačo zgoštimo potem z dobro raztepenim jajcem in ji, če je pregosta, prilijemo še nekoliko juhe. Opozarjamo pa, da mora biti tako pripravljena špinača precej gosta. Po vrhu špinače razporedimo razpolovljena v trdo kuhana jajca, zraven pa ponudimo lahko krompir v kosih, pražen krompir ali pa samo kruh.

Stročji fižol z drobtinami.

Stročji fižol skuhamo v slanem kropu in ga odcedimo. Kozico ali pa skledo, ki ji vročina ne škoduje, namažemo s presnim maslom in denemo vanjo plast fižola, po kateri potresemo drobtine in kosmiče presnega masla. Na to naložimo spet plast fižola, potem pa drobtine in kosmiče presnega masla in ponavljamo v tem redu tako dolgo, da porabimo ves fižol. Po vrhu polijemo kozarec kisle smetane, v kateri smo razžvrkljali rumenjaki, in pečemo fižol še nekaj časa v pečici.

Jajca z zeleno papriko.

Dobro razžvrkljanim jajcem primešamo na drobne rezance narezane ze-

Jokajte LEPE OČI

če se veselite ali žalostite. Ne zadržujte svojih solza v strahu, da bi izpremenile svoje ličilo v dva črna studenčka. Novi neraztopljivi ARCANCIL dovoljuje jok ali smeh, ne da bi bila zaradi tega lepota Vaših trepalnic le za malenkost prikrajšana. Ker ne vsebuje mila, se resnično ne lepi in ne napravi trepalnic krhkost. Nasprotno, zaradi želvinega olja, ki mu je dodano, poživlja ARCANCIL rast in obnavljanje trepalnic, jih dela svilnate in prožne. Prodaja se povsod v devetih prekrasnih barvnih odtenkih in v posebni kakovosti za ženske, ki žele svoje trepalnice podaljšati, utrditi in jih ukriviti, ne da bi jih pobarvale: ARCANCIL-SANCOLOR. Veliki model stane 48 dinarjev, vložek 32 dinarjev, reklamni zavitek pa 18 dinarjev. Ljudevit Schön, odd. A/2, Zagreb, Jelačićev trg 1. Uspeh je zajamčen.

lene paprike in sesekljane mlade čebule ter jih osolimo. To zmes stresemo potem na razbeljeno mast in mešamo tako dolgo, dokler jajca ne zakrknajo.

Grahova juha.

Pol kilograma graha skuhamo v slani vodi. Ko je mehak, ga polovico pretlačimo, polovica naj pa ostane v zrnih. Medtem naredimo svetlo prežganje, ki mu pridenemo ves grah in 5 dkg riža, ki smo ga posebej skuhal, obenem pa prilijemo primerno količino vode. Nato juho osolimo, opopravimo in ji dodamo sesekljane peteršilja. Zraven ponudimo opečene kruhove kocke.

Preslaninjena riba.

Večjo ribo osnažimo, posolimo, pretakujemo s slanino in denemo v namažano pekačo tako, da je preslaninjena stran ribe obrnjena navzgor. Ko se peče, jo pogosto polijemo z vročim presnim maslom.

Makovnik.

Celo jajce, 5 dkg presnega masla in 17 dkg stolčenega sladkorja ter zavitek vaniljevega sladkorja mešamo približno pol ure. Potem pridenemo nekoliko nastrganega limonovega olupka in za nožvo konico cimeta, nato pa 20 dkg zmletga maka in prilijemo četrt litra mleka. Nazadnje dodamo še 17 dkg

moke, ki smo ji prej primešali zavitek pecilnega praška. To zmes stresemo v dobro namazano in z drobtinami potreseno kozico in jo pečemo približno tri četrti ure v zmerno vroči pečici.

Porova prikuha.

Porovim stebлом potrgamo zunanje liste, razpolovimo vsako steblo po dolžini, potem jih pa narežemo na 2 cm dolge kose, ki jih dobro operemo in pristavimo v mrzli vodi. Ko voda zavre, jo odlijemo, da prikuha tako močno ne diši, nalijemo druge vode in pridenemo takoj na ploščice narezanega krompirja. Ko je krompir mehak, naredimo posebej svetlo prežganje in ga dodamo prikuhi, ki jo začnimo s papriko in še nekajkrat prevremo. Jed je še bolj okusna, če pridenemo tudi nekoliko masti od pečenke.

Naročnice

dobe novo izdajo knjige
«Kako naj kuham»
za polovično ceno 15 din

Scherkovi Nasveti

Puder, ki se obdrži,

je «Scherkov Mysticum puder». Ta puder prekaša vse druge s svojo sestavo in ker je nedosegljivo fin in duhteč.

Prekrasna usta poobliki in barvi da Scherkovo sodečilo za usta, ki pa ni kričeče.

Gospa! mnogo bolj Vas bo ljubil, če mu ublažite neprijetnost prijetju. Nabavite mu «Tarr vodo», ki ne učinkuje samo antiseptično, marveč napravi kožo tudi gladko in nežno.

Poljem Vam prav rad vzorec, če poljate svoj naslovitviki Ljudevit Schön, Zagreb, Jelačićev trg. 1 ter priložite Din. 3.— v polnih znamkah za pošto.

ŠOLAZANEGOVANJE LEPOTE

Najprej, kar morate storiti vselej, kadar začnete negovati obraz, je: očistite obraz temeljite s Scherkovo vodo! Potem pa čitajte, kaj Vam govori knjižica o Scherkovi vodi za obraz. Lepo lahko deluje samo koža, ki je do znojnic očistena. Tudi Vi boste postali lepi, če boste negovali obraz s Scherkovo vodo. Dobi se v vseh boljših stekovnih prodajalnah za ceno Din. 18.-, 35.-, 56.- itd.

SCHERK PARIS • NEW YORK

Vrt meseca julija in avgusta

Julija in avgusta meseca ima dobra vrtnarica na vrtu več ko dovolj dela. Najbolje uspeva povrtnina, če jo meseca julija še enkrat pognojimo. Gnojimo zmerom tik pred dežjem.

Zdaj je čas, da nasadimo zimsko endivijo. Letno endivijo zvežemo, da dobimo lepše glave in da ostanejo notranji listi lepo rumeni. Lansko leto so nam kapusovi belini uničili vse zelje in ves ohrovt. Pazljiva vrtnarica bo začela že julija meseca obirati gosenice z zelenatih in ohrovtovih glav. Majeron porožemo, zvežemo v šopke in ga sušimo na suhem in zračnem prostoru. Šele ko je popolnoma suh, ga spravimo. Drobno delimo in presadimo, da ga bomo imeli dovolj čez zimo. Prav tako storimo tudi s timijanom.

Avgusta meseca moramo pridno zalivati vrt. Zalivamo lahko zgodaj jutraj,

KHASANA

RDEČILO ZA USTNE

da Vašim ustnam takoj svež videz in polepša Vaša usta. KHASANA RDEČILO ZA USTNE ne pušča barve, kljubuje vremenu, vodi in poljubom, zadostuje, če se po enkrat na dan uporabi. Izmed 8 različnih barvnih odtenkov dobi vsaka dama ustrezajoče rdečilo za svoj tip.

KHASANA

RDEČILO ZA LICA

je lepotna krema dame in da licem živahen, mladosten videz. KHASANA se prilagodi individualno vsakemu barvnemu odtenku kože. Tudi RDEČILO ZA LICA KHASANA kljubuje vremenu, vodi in poljubom!

DOMAČA OTROŠKA MOKA

To so zdrobljeni ali pa čista z mleti Bizjakovi keksi, iz katerih — če si jih nabavite primerno količino — vsak čas lahko napravite v mlinčku za drobtine ali pa z navadnim valjarjem za testo toliko otroške moke, kolikor je potrebujete. V ta namen so najbolj pripravljeni Bizjakovi domači ali pa Bizjakovi konzumni keksi. Če želite boljšo vrsto, potem vzemite Bizjakove Albertove kekse.

Navodilo: 4 ure prej, preden jih uporabiš, namoči v kozarcu, ki je do polovice napolnjen z vodo (1 dl), 1½ velike žlice moke iz Bizjakovih keksov in ousti, da to nekaj časa stoji. Potem to skuhaj in neprestano mešaj, dokler ne zavre in se ne zgosti. Nato dodaj 1 dl mleka in za kavno žličko (5 gr) sladkorja. Zdal to spet kuhaj in mešaj, dokler vnovic ne zavre. Na ta način se zmes zredči, da jo otrok lahko pije iz stekleničke. Če hočeš, da bo zmes še rekejša, prilij še malo mleka. To je zelo redilno, otroci to radi uživajo, in kar je glavno, ni drago. Kadar kekse kuvaš, zahtevaj izrečno Bizjakove kekse priznane kakovosti. Če že imaš kekse na zalogi, hrani jih v zaprti pločevinasti škatli, prav tako tudi moko iz keksov, če ti je kaj ostane, da se ohrani kolikor mogoče dolgo sveža.

še bolje pa zvečer v mraku. Čebulo poroberemo z vrta in jo denemo sušit. Jensesko repo, poljsko solato, špinačo in zimsko solato nasejemo. Krompirju odščipnemo odvečne poganjke in listje, da se gomolji lepše razvijajo.

Na cvetlični gredi cepimo vrtnice, odcvetelo grmičevje obrežemo, dveletne sadike pa pikiramo.

V sadovnjaku ne smemo pozabiti avgusta meseca podpreti jabolk in hrušk.

Sobne rastline pridno zalivamo, astre presadimo v lončke, da bomo imeli za Vse svete dovolj lepega cvetja.

Najvažnejše je pa, da vrtnarica pridno pleva, zakaj plevel je največji škodljivec povrtnine.

(Nadaljevanje.)

Moje bele kokoši imajo sem pa tja kakšno črno pero, kaj je tega krivo?

Da dobe kokoši peresa, kakršnih nima tista pasma, tega je največkrat krivo križanje z drugimi pasmami, tudi če se je dogodilo morda že pred več rodovi. Malone vse pasme so nastale ali pa bile izboljšane s križanjem. Takšne napake se ne dajo popraviti; takšne živali seveda niso primerne za plemo. Posamezna peresa lahko sicer izruvamo, toda kadar se kokoš goli, ji največkrat spet iznova poženejo.

Za koliko kokoši zadostuje en petelin?

Mnenja o tem so različna. Nepotrebni petelini so vsekakor v škodo, ker jih moramo samo krmiti, koristi pa nimamo od njih nobene. Na splošno se pa lahko reče, da zadostuje en petelin pri lahkih pasmah za 15, pri srednjih za 10 in pri težkih za 8 kokoši. Če imajo kokoši malo prostora, je treba več petelinov kakor tam, kjer ga imajo dosti, ker se petelin zelo rad zredi in poleni. Pripomnimo naj še, da so na

primer za 25 kokoši srednjetežke pasme boljši trije petelini kakor dva, ker drug drugega motita in se preganjata.

Kakšno starost lahko učaka kokoš?

Najvišja starost, ki jo je učakala kokoš, je, kakor je pred nedavnim pisalo neko angleško perutninarsko glasilo, 19 in pol leta. Ta kokoš je vse svoje življenje pridno nesla in izvalila svoje zadnje mladiče mesec dni, preden je poginila. Ti zadnji kakor tudi vsi prejšnji mladiči so se razvili v krepke, zdrave živali, ki so tudi dobro nesle.

POŽELJENA IN OBOŽEVANA

Uporaba Odo-ro-na je stalna navada modrih žena kakor čiščenje zob. Njila pojava postane vsled tega brezhibna, zakaj čisto neškodljivi Odo-ro-no daje svežost in varuje obleko. Že po enem samem večeru plesanja obleka lahko veliko izgubi od svojega sijaja, če ne uporabljate Odo-ro-na. Odo-ro-no se proizvaja v dveh jakostih: „Regular“ (rdeči), enkratna uporaba varuje 3 do 7 dni, in „Instant“ (brezbarvni) za občutljivo kožo, zadostuje za 2 do 3 dni. Steklenice s praktično gobico na zamšku se dobivajo v vseh strokovnih trgovinah.

ODO-RO-NO

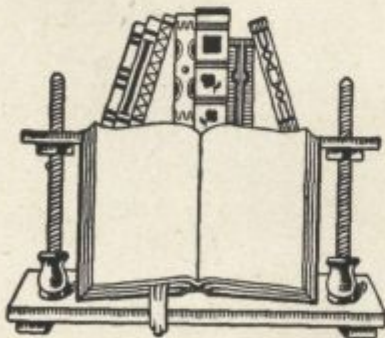
Mojstrovina

z Dr. Oetker-jevim
PECILNIM PRAŠKOM

Najlepši okras sobe je knjižna omara

z lepo in okusno vezanimi
knjigami. — Lepo vezavo, od preprste
do najfinejše, Vam oskrbi knjigoveznica

JOŽE ŽABJEK
LJUBLJANA, DALMATINOVA ULICA ŠTEV. 10

Telefon 24-87

Izdelava vsakovrstnih trgovskih knjig po
naročilu, kakor tudi vseh drugih v to
stroko spadajočih del. Lastni črtni stroj.

Naročnina za list s krojno prilogo in 5 gospodinjskih knjig: za vse
leto Din 105.—, za pol leta Din 54.—, za četrt leta Din 27.—; za
Ameriko in inozemstvo dolarjev 5.—; za Italijo Lir 70.—.

Posamezna številka Din 5.—, krojna priloga Din 2.—, gospodinjska
knjiga Din 30.—.

Deset broširanih leposlovnih knjig Din 100.—. Vezava Din 60.—.
Deset broširanih rodbinskih knjig Din 87.—. Vezava Din 60.—.

MISTERIJ žene, ki se NIKDAR NE POSTARA

Ima ona 25 ali 40 let

Nobene gube, nobene brazde v 45 letu.
Gladka jasna in čista koža mladega de-
kleta! Videti je kakor čudež, a ima ven-
darle svoje znanstvene vzroke. To so magični
učinki »Biocela« — presenetljivega odkritja
profesorja dunajskega vseučilišča dr. Stej-
skala. Biocel je dragocen naravni pomladilni
element, ki ga mora imeti vsaka gladka in
napeta koža. Zdaj je v vsaki tubi rožnate
kreme Tokalon ter Vam redi in pomlajuje
kožo, ko spite. Vsako jutro, ko se zbudite,
ste videti mlajši. Gube in brazde so kakor
izbrisane.

Cez dan uporabljajte dnevno hrano za kožo
Tokalon (ki ni mastna) da napravite svojo
kožo svežo in jasno da Vam odstrani zaje-
dalce in vso nesnago kože. Pomladite se za
deset let in ostanite mladi! Napravite konec
ohlajnim mišicam lica. Rešite se uvene-
losti. Pridobite si spet jasno in čvrsto lice
ter mehko lepoto iz dolge dobe. Navdu-
šeni boste zaradi pravih magičnih učinkov
obeh hran za kožo Tokalon. Ako ne bo tako
se Vam denar povrne.

Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsakega 1. v mesecu.

Odgovorna urednica Rija Podkrajškova v Ljubljani.

Uredništvo in uprava v Ljubljani, Dalmatinova ul. 8/I. Tel. 21-32.

Tisk Delniške tiskarne d. d. v Ljubljani. Predstavniki: Ivan Ovsenik
v Ljubljani.

Besedo

Senoro - Rajhenburg d. 11. 38.

ima jo naši odjemalci!

P. M. J. Kastner i Ohler
Zagreb.

Vaš dopis z dne 2. 11. 38. vam jasjam sledeče: Vi res, da se ne pos-
lužujem vaše veleblagovine, pač pa ravno nasprotno. Že v letošnjem letu
sem bila dovolj pri vas, moj mož pa enkrat, kar smo vam dali preko
din 2000. Vaša odjemalka sem že preko 14 let, kar je dokaz, da sem
zadovoljna z vašim blagom.

Glede cenika vam sporočam, da se mi ne gre za dolgo, da vidim
kakšne cene imate. Kupujem pa pri vas osebno in sicer osebno ker si
lahko po svojem okusu izberem. Priporočam pa tudi vaše blago

mojim sosedam, kar je pa tudi imelo uspehe.
Jter sem preiskovala vaše blago, ter si stejem dati vam moje
najboljše priporočilo. Blago presega najboljše kraliteto in to je
dokaz, da sem že preko 14 let vaša odjemalka.

Bodite prepričani, da ostaneu vaš stalna odje-
melka, in da vas bodem še nadalje vsem našim sinam toplo
priporočala, kakor doslej.

Vas pozdravlja

Z odličnim spoštovanjem

Antonija Stojkovič

Senoro 62/12

Rajhenburg.

V e l e b l a g o v n i c a

Kastner & Ohler

Z a g r e b, I l i c a 4 i 6

Zahtevajte naš brezplačni katalog in
kupujte s polnim zaupanjem.

Ako blago ne ustreza, ga zamenjamo
ali vrnemo denar.